TAIP KALBĖJAU

Žodynėlį skiriu jums, mano atžalos ir šakelės. Žinau, jūs jau tolstate nuo man įprastos kalbos, telieka bent šis darbelis kaip jos priminimas. Žodžius ir pavyzdžius „sugaudžiau“ tėvų šeimoje ir savo lūpose, kuriose dar tie žodžiai gyvi ir suplasnoja keistais pavidalais lyg sparniukias. Rašiau labiau laikydamasi žemaitiškos rašybos. Tačiau rašyba nėra nuosekli. Nebus pavyzdžiuose matyti, kaip pagalbiniai žodžiai (prielinksniai, įvardžiai, jungtukai, dalelytės ir kt.) tariant prisijungia prie pagrindinio ir sudaro tarsi vieną žodį. Be to, kai kurios linksnio, asmens formos tarmėje sutampa, be tarimo jas lengva supainioti ir iškreipti mintį, todėl tekstą linkiu atidžiai skaityti. Žodyne rasite daug svetimų kalbų žodžių (slavų, vokiečių, net žydų,), bet jie tarmėje buvo vartojami, tad sutūpė ir čia. Raudonai pažymėjau kirčio vietą, bet ne priegaidę. Pavyzdžiai nekirčiuoti, nes tai ne mokslinis darbas. Nežinau, kada kuris žodis atklydo į mano kalbinę aplinką, iš kokios kalbos ar šalies atkeliavo. Tai ne mano domėjimosi sritis. Jie tiesiog jau buvo mano aplinkoje. Kai kurie žodžiai galėjo būti pavartoti tik individualioje kalboje, plačiau nepaplitę, neįsitvirtinę netgi mūsų sodžiuje. Bet juos girdėjau, juos pažinau, todėl įtraukiau į savo sąrašą. Skaitydami girdėkite mane, kaip aš girdžiu savo mamą, kurios lūpose gimtoji laukuviškių tarmė žydėjo kaip gražiausia Gulbių kaimo gėlė, kaip deimančiukas tviskėjo visą ilgą gyvenimo dieną.

A

Abīdīti – įžeidinėti, kolioti: *kāp tik muni pamāta, tāp i abīdī kap šōni;* barti*: bėnk tōn vāka abīdīti, juk na šunātis ī.*
Abliatūra – apdaila, kalama apie langų rėmus ir duris.
Āblius – oblius, staliaus įrankis.
Abliuks – nedidelis oblius.
Abliūti – 1) obliuoti; 2) griaužti: *su vīnu dōnčiu vuobūlōk(a) abliūju.*
Ablava – didelis sujudimas, triukšmas: *kas tin bōva, ka tuoki ablāva girdiejau.*
Abrūsas – rankšluostis*: ī abrūsa bōrna šlūstīkės, vuo na kuoki skōrli nutvieris.*
Āgrezds, agrezdā – agrastas, agrastai: *jie nuori, ēk agrezdū pasiskink.*
Adīnavījē – spalio mėnesio 11 dienos šventė*: ana gėmi par adīvavūsius; Paršelius pirkau par adīvavūsius*.
Atkiuožis – atvipęs, atsiknojęs, neprigludęs: *jie drabožis atkiuožis, ta šaltis ēn kap par vartus.*
Atsidūti – kažkuo kvepėti: *nagaliu šviežiuos miesuos valgīti, mon tuokiu garu atsidūd, tor pasisūrieti bin(t) tris dīnas*.
Atsietka – atsėdėjimas: *kelis sīkius par dīna atēn pas mōnis i sied atsietka, i muni gaišin, i pati numī darba nājamās.*
Atsikūtieti – atsigauti, atsipeikėti, įgauti gyvybinių jėgų: *vīns pašēlis bāva tuoks nūspruoga, ali dabā bėng atsikūtieti.*
Atsikvitavuoti – 1) atsiskaityti*: senē būčiau atsikvitavuojis, ali piningū nasutēnku*; 2) atstoti, pasitraukti šalin: *še dūnas i atsikvitavuok nu mōnis.*
Ādūksis – atodūsis: *paskutine ādūkse en*.
Akspalts – asfaltas.
Akspaltūti – asfaltuoti: *girdiejau, ka mūsu vīškeli ket akspaltūti, tik kaiž kada tas būs.*
Akspaltūts – asfaltuotas.
Akšin – ateik*: akšin arčiau, par kiluometra našūkauk*.

Akurat – tikrai, iš tikrųjų: *šū pradieji polti ī stālda duris, mislījau, ka kiaulis pasilēda, nūleku – akurat.*
Altaravuotīs – labai išgyventi, aimanuoti: *kuo čia dabā altaravuojīs, ka tik tīk bieduos tabūtū.*

Altarācījis – aimanos, didelis išgyvenimas dėl nelaimės.
Altārīji – išlaikymas, globa: *dā nasēns, vuo pasidieji unt altārījis.*
Alūžna – išmalda*: dūk ubagū alūžnas i tasukī ruožōnčiu.*
Apcūgas – replės: *iš anuo kapeikas nie su apcūguom naištrauksi.*
Apiblerbieti – apaugti, aptekti nešvarumais*: kuol īšviriau kiauliems bolbis, ta visi rinkē apiblerbieji.*
Apiekūns – globėjas: *anā dabā gerā, tōr apiekūna, ī apveizieta, nieks nārūp.*
Apglimieti – glitus, apaugti gličiu pelėsiu: *par ilgā pīna rauginau, tāp stuorā apglimieji.*
Aplimavuoti – apsiūti kraštelius*: bėški aplimavuok, ka narīkštū.*
Aplūks – diendaržis: *išlēdau karvi ī aplūka, bėški taapsiprōntī, na tāp sius ganīkluo.*
Apmusuojis – pasidengęs pelėsiu: *turu ūgīnis nu perna, bėški apmusuoji, vo tāp tabie gera.*
Aprīšti – apraišti: *karvi aprīša, gal kuoji īsidūri.*
Apsinumavuoti – apsigyventi, apsiprasti su gyvenamąja vieta: *naspieji apsinumavuoti i viel kraustuos.Tāp i ēn kap ōmžinasis žīds.*
Apsispakājīti – apsiraminti, nurimti: *prisiesk skīli, apsispakājīk, nadurniūk.*
Apsiviežieti – apsikęsti, galėti, pakęsti*: kituos gaspadėnis keptū viedarū aš naapsiviežīju valgīti.*
Apsīžīgiūti – pabaigti namų apyvokos darbus: *dabā dīna trupma, kuol apsižīgiūji jūdā sutemst.*
Apvelniūti – apkeikti, duoti velnių: *kuol gerā naapvelniūji, tuol nēn pri darba.*
Apzajē – apdailos juostelės, papuošimai: *vies āpzajus baig nupliešti, grētā pėrštus galiesma pruo sīna kašiuoti.*
Apzūbīti – ragauti, aplaižyti, po to atiduoti kitam: *nagerk iš mōna apzūbīta pūdēli, pasijimk čīsta.*
Arklininks – arklių ganykla: *ēnu ī arklininka, rēk arklius parsivēsti.*
Ātgajus – atsigaivinimas*: par tuokius karščius mon ātgajus tik sklepi.*
Atgriesti – atbaidyti, atpratinti: *naišmislīju, kāp atgriesti tōn svētima kātina, mūsuoji pjaun kap pasiōtis.*
Ātkaits – pakartotas valgis: *mas nēsam puoniški, valguom i ātkaita.*
Ātlīkūlis – atlieka: *iš ātlīkūliu miesuos nie, ali sriubėki nuverd.*
Atnagradīti – atlyginti: *grieks nāplakts napalīkt, Puondīvs atnagrādī jie na dabā, ta puo smerti.*
Atpilti – atidirbti, atitarnauti tam tikrą laikotarpį: *kulkuozi tīk mētu atpīliau, vuo kōn gavau – šūda i nieka.*
Atpruovīti – atšvęsti: *nasenē vesēli atpruovīji, vuo jau dūdas mōšas ka sīnas bild.*
Atpūska – atlaidai: ēnu *ī ātpūskus, pamažu kuol nulingūsu.*
Atsicūdavuoti – atsisveikinti, atsiskirti: *nu ta jau atsicūdavuokiam, gal kėta mēta į susiēsma kur nuors.*
Atskrabuka – nuopjovos, atraižos: *tī miesuos atskrabukā ī geri, naišmesk šunī.*
Austi – mušti: *ka gerā apausu, i kėta sīki žinuosi.*
Ātvuoga – drąsa: *tuokiam dalīkū rēk velniška ātvuoga turieti.*
Atvuožnas – drąsus, nebijantis rizikuoti: *māžas kap runkulīs, ali atvuožnas, šuok prīšās i vėskas.*
Atžūls – atšiaurus, nemandagus, priešgina*: kuoks tas vāks atžūls.*

B

Badūšninks – beširdis, nejautrus žmogus*: jie tāp gīvuolius talža, ta tuoks badūšninks i žmuogu gal užmōšti.*
Bāgarūti – mostaguoti: *karvi bāgarū su ragās; kuo če mon bāgarūji aplie akis, da išdōrsi*.
Bagasluovīti – laiminti, mostaguoti rankomis, sklaidytis: *kuo če dabā bagasluovīji? Susikišk ronkas ī sōbini, jie naturi kur dieti.*
Bankieris, bankieruks – bidonėlis pienui laikyti: *īsipilk pīna iš bankierōka*, *prisienie pastačiau, rāsi.*
Bankrūtka – nuorūka: *galieji iš bankrūtkas užsidēgti, kōn dabā žinuosi.*
Barzdūti – trinti su barzdotu skruostu: *ka buvuom maži, baisē nuoriedavuom, ka tāta pabarzdūtū***.**
Bazārīti – eikvoti: *išbazārīti gali grētā, ali iš kuo paskum pajimsi*?
Bāžītīs – dievažytis, prisiekinėti*: tāp prāši, tāp bāžījuos, nu i paskuolinau kap dōrni.*
Beigelis – riestainis: še, *graužk beigeli, ali mon skīli atidūk*.
Beigeliūti – riesti, raityti: matā, kīk dešrū pribeigialiavuom, pas vėsa stāla.
Bi – lyg, lyg ir: *vadinau, bi žadieji abōdu atēti.*
Bikis – didelis, stiprus: *a tuoks bikis nagal darba nusitverti? I timpinie par dīnas kap miesininka šū.*
Bikumet – bet kada, kada nors: *jie čiesa turiesi, užēk bikumet*.
Bīgbatē – blogi batai.
Bezdelnīks – veltėdis, nieko nedirbantis: *nu kam tuoki bezdelnīka rēk numūsi?* **NB:** tą žodį mes namiškiai siejome su bezdėti, bezdalai, nors ko gero jis slaviškos kilmės.
Bėški, biški**oka** – šiek tiek, truputį: *bėški palauk, sīkiu parēsma.*
Bīzinti, (īsibīzinti) – erzinti, audrinti: *nabīzink šunīs, vuo pasilēs*; *jie vīna karvi pasiunt giliūti, i kitas ībīzin.*
Bizduliūti – trainiotis, painiotis po kojomis: *ēk jie ēni, nabizduliūk, vuo kōlnis numinsu*.
Bizingis – pasiutimas, siutas, emocijų proveržis (neigiamas): *kas če par bizingis užēji? A narēks su šlūta pakrāpīti?*
Blazgātīti – plepėti, liežuviu plakti: *naturu čiesa su tavim blazgātīti*.
Blieka –1) skarda: *pėrštīnis ī blieka sustīra*; 2) kepimo skarda: *puo pēčiaus tēlp kēturis bliekas – kap tik viedarams.*
Bliekuorius – skardininkas: *buvau užējusi pas bliekuoriu, tuoki zgrēbna viedrōka nusipirkau.*
Blondi – tiršta, gerai suvirusi sriuba: *putra mon tor būti blōndi, vōndens i prūdi matau*.
Blinsti –1) maišyti miltų į viralą ar sriubą, daryti tirštesnę; 2) suduoti, pliaukštelėti*: ī vēršputri par daug miltų īblindžiau, kap kuoši išēji; ka tievs ūžblind, ta vāks kap šilkinis pasidāra.*
Blikiūti – blukti, balti saulėje: *šīns išblikiāva, par tus načiesus naspiejuom suvēžti*.
Blondītīs – giedrytis*: jau bėški blōnduos, nabilgā balīs*.
Blūdīti – 1) kvailioti: *nablūdīk, ēk ī truoba, kuo čia žmuonis jūkini.* 2) klysti, klaidžioti: *pōsi dīnuos puo mēška blūdījau, ruods ka velnc būtū ūdega unt akiū užkėšis.*
Blūdnastis – kvailiojimas, padūkimas: *ka blūdnastis užēn, nie unt linciūga nanulaikīsi*.
Bist – šen bei ten bėginėti (ištiktukas), blaškytis: *šin bist, tin bist, dīna i praēn, vuo nieka duora i napadėrbu.*
Bistum bastum – bėginėti, skubėti, trypinėti: *nie kada atsisiesti, vis bistum bastum par dīna.*
Branzaliets – apyrankė: *ēji kātins par miesta, nēši auksa branzalieta* (iš vaikų skaičiuotės).
Britkītīs – pasipiktinti, nepriimti: *širdis britkījės anuos vėrala valgīti.*

Brīdgaure – šiurkšti, nemaistinga žolė: *ganīkla vīni brīdgaurē, karvi parēn parkliuokusi, vuo pīns ī ragus sulinda.*
Bronts – velnias, nelabasis*: a bronts tavi nešiuo tuoki dīna*?
Bruoški – prie rūbų segamas papuošalas*: napamesk bruoškis, kituos napėrksu*.
Budinks – pastatas: *vins stālds tasūdegi, vuo kiti budinka lėka*.
Būdavuoti – statyti*: pasibūdavuosma vasarėni, nabrėks puo tuoba su varinės tarškieti*.
Bukava, bukavuoji – virtuvė: *bukavuoji baisē šālta laikuos, kūrenu par dīna, ali nie pėčius naīšėlda.*
Bukta – 1) kilpa, susimazgymas: *siūlā vīnas bōktas*; 2) nelygumas: *drabōli saulie pardžiūva, tuokiuom buktuom susėmeti.*
Bumbuolāki – iškilių, iššokusių akių: *nagraži mėrgelka, tuoki bumbulāki, kap varlie.*
Bumbuolā – pievų gėlės burbuliai*: mas prisiskindavuom bumbuolu i anus išlunkstīdavuom*.
Bumbuolāki – iškilių, išsprogusių akių moteris ar mergaitė.
Burnėki – gurkšnis, nedidelis degtinės buteliukas: *jiemiau i aš vīna burnėki, tāp gražē siūli.*
Buobinčius – bažnyčios vidaus dalis prieš pagrindinę navą, lyg ir prieangis: *par Velīkas tik buobinčiū kārtas vītas bie.*
Buobīns – bobų būrys, susitikimas su bobomis (moterimis): *ēnu bėški ī buobīna, gal kuokiū naujīnu išgėrsu.*
Buobutūti (**apsibuobutūti**) – šiltai ap(si)rengti, ap(si)tūloti: *apsibuobutavau, galiu puo žīmuos vārtās gulieti; ka tu i truobuo apsibuobutāvusi kap kōmetka. Bint kuskėli pasidiek. Juk na žīmuospirgis.*
Buolie – **k**amuolys: *vakā unt kėli su buoli siōta lig naktīs*.
Buovelna – medvilniniai siūlai: *āpmetiem su buovelna, vuo atausma su žalės šilkiukās, tāp i nieka turietū atruodīti.*
Burėki – avelė: *nuvėk, parkelk burėki, jau tāka jūda sumīni aplie linciūga basisukdama*.
Burkštīs – poruotis (apie triušius**).**
Borkštīns – sveikas, stiprus; veislinis: *vīrs kap borkštīns, išsijiedis, išsiguliejis tāp i timpinie da darba.*
Burniūti – 1. barti, piktai kalbėti: *ka tāp užburniāva, aš nieka i nabsakiau. 2.* gerti degtinę, imti burnelę*: agi, vīrā, užteks čia burniūti,ėnam pri darba.*
Burzīti – srėbti, valgyti: *vuo, prīviriau kleckīnis, siesk i tu, burzīk, jie nuori.*
Buovīti – žaisti 1) (su vaiku): *bėški pabuovīk tun kruokli, kuol aš vondens īsinėšu*; 2) kuo nors užsiimti, užsižaisti*: tap užsibuovījau sklepi su tuom bulbiem, i su pītās suvielavau.*

C

Cālūns – juoda drobė, bažnyčioje tiesiama minint mirusįjį: *pri cālūna rėktū kelis gielis nunėšti, kāp tin plėkas žvākis atruodīs.*
Capuks – kabliukas, snapelis užkabinimui: *capuks par māžas, kuobinīs nieka nablaika.*
Cēdelis – ženkliukas, pakabukas: *šunī tōn sāva cēdeli pakabink.*
Cerata – gumuota staltiesė: *nušlūstīk cerāta, vuo musielis pradies bėrbti*.
Cibōli – 1) svogūnas; 2) kišeninis laikrodukas.
Ciekāvītīs – smalsauti, domėtis*: ēsu ī suoda pasiciekāvīti, kon buobas bāšnek.*

Ciekaunoms – smalsumas: *nu jau ciekaunums nu pats bronta, aplie visus viskon žėna*.
Ciekauna – smalsi: *nabūk tuoki ciekauna, grėt pasensi*.
Ciekauniuoji – smalsioji.
Cieks – dėmė, žymė: *veršātis tor cieka pri kuojis*.
Cieki – su žyme: *vīna mōna karvi ī Cieki, vuo kita Sekrėti.*
Ciekīti – ženklinti*: vėštu nasuciekīsi, gal i munuosis bōva īplazdiejusis, nasėgenu.*
Cielībi – visuma, nepadalinta: *ketinuom kiauli pjauti, ali vis dā cielībie tabie*.
Ciels, ciela – visas, visa: *ciela bliūda kuošis iškabėnā, ta jau pilvs kap būgnas, a naspruogs?*
Cieliūti – 1) taikyti: *ī kōn cieliūji*?; ruoštis kažką daryti: *ben tāva Juonis cieliū žānītīs*?
Cīmonts – cementas:
Cieravuoti – lopyti, adyti: *ba rėkala cieravuoji, tūjau išplīš, čia rėk luopa dieti*.
Cieravuojama – adymui naudojama didelė adata: *kaiži kōr nukišau cieravuojama ādata? Ruods ī kāmūli smeigiau.*
Cigarnīči - pypkė cigaretėms rūkyti: *cigarnīči turiejau kėlniu kišėnie, kap unt vežėma atsiriemiau, i sulaužiau***.**
Cīmusas – emocijų viršūnė, pats įkarštis, dažniausiai vartojamas su įvardžiu *pats*, populiariausias buvo mano tėvelio Antano Šliogerio kalboje. *Unt patīs cīmusa atejė* (pataikei pietaujant).
Cirkelis – skriestuvas.
Ciuoci – teta ir bet kokia moteris*: musiet ī ātlaidus i tāva ciuoci atvažiūs.*
Cirpti – plonai bliauti, verkti*: vīns jierātis musiet dvies – cėrp i cėrp.*
(Su)cirpti – šiek tiek sutvirtėti: *paršelukus musiet buvau užšierus, vākščiuoji puo gōrba ūdegas nulėdin, vuo dabā jau bėški sucėrpa, i pri luovōka atėn.*
(Pra)cirpti – paaugti, sutvirtėti*: bieduos nabie, paršėle jau pracėrpa, pīnōka anīms nabrėk.*
Cīpinti – 1) skriausti: *tāp skaudė žmuogu nucīpina, tīk bauduos gāva*; 2) išdykauti, klykauti: *a baigsit cīpintīs, visas ausis ūžkruokiet;* 3) melžti): *tīk tuo pīna karvi badūd, ali cīpinu i vėskas*.
Cīpuks, cīpuliuks – paukščių jauniklis, viščiukas: *najimkit cīpōku ī nagus, nuspausit*.
Cīruliuks – mažųjų veislės gaidelis: *turiejau puorėki cīruliōku, ta māžasis gaidātis didžiuoji nugindava.*
Cīrulėki – mažųjų veislės vištaitė: *cīrulėki tuokius zgrebnus kiaušāčius diedava, na kon mažesnius kap numėniu vėštu.*
Ciūckis – šuo: *nūnešk tam ciūckiū lākti*.
Cukerka – saldainis*: mōna augūmi cukerkas bōva už dėdeli naujīna.*
Cvėklis – burokėlis*: rauduons kap cvėklis* (frz.); *cvikliukus nusiraviejau, da bėški parėtinsu kap paaugs.*

Č

Čājus – arbata*: slinkes arčiau, īpilsu čājaus - turu kvīnīnis u(ž)siplėkiusi.*
Čāžīti – kapoti, kirpti (plaukus): *trumpā nakirpk, ilgūsius bėški apčāžīk i tiks.*
Čiāstavuoti – vaišinti (dažniausiai neigiama prasme): *parsinešiau trōču, dabā žiōrkis pačiāstavuosu*.
Čiaupītīs – kraipyti lūpas, vaipytis, gėdytis: *čiaupuos kap kātins, pelenus prišėkis*.
Čerškīni – greitos kalbos, plono, rėžiančio balso.

Čiečkarni – lapų ar žolės pjaustyklė, smulkintuvas: *uždiek čiečkarne nauji dalgi, tas nabipjaun*.
Čiečkavuoti – smulkinti*: mama līpi bolbis smulke supjaustīti, vuo aš ī čiženas sučiečkavuojau*.
Čiedīti – taupyti, laikyti atsargai: *čiedīk načiedījis, lig umžiaus gāla vis tīk naužteks*.
Čieps – skiepas: *na kuožnas čieps prigīn*.
Čiepīti – skiepyti: *vīna čiepa jau dēdeli vies nulauži, čiepīsu iš nauji.*
Čieravuoti – siųsti prakeiksmą, burti*: kuo tin tāp muojū runkuom? A tik načieravuo?*
Čieraunīki – burtininkė, ragana: *ali nasakīk, ana ī ciela čieraunīki, bijau ī stalda ka naījātū, gal gīvuolius nužiūrieti.*
Čierčiukā – degtukai*: ontra čierčiuka briežu, vuo ugnis naīsēdeg*.
Čieslīva – turinti laiko, niekuo neužsiimanti: *ana baise čieslīva, gal pōsi dīnuos siedieti i ruodas braukti.*
Čiestlīvā – laimingai, sėkmingai: *nu ta važiūkit čiestlīvā, gal kap nuors parjudiesit.*
Čīdērstva – pašaipa, pajuoka, pikti juokai: *pašnekieji kap suvažiniets, čīdērstva i daugiau nieka*.
Čīdītīs – šaipytis, išjuokti*: nasičīdīk iš kēta, ka pačiam nasugrīnžtū*.
Čīsts – tuščias, švarus: *naturu nie kapeikas pri dūšis, esu čīsts kap misingis*.
Čīst – visai, visiškai: *čīst pruota naturi*.
Čīstīti – švarinti; pašalinti sėklides gyvulių jaunikliams: *pavadinau ruomēka, rēk paršelius čīstīti, paskum būs puo čiesa.*
Čīsčius - skaistykla: *su tuokiu gīvēnimu žēmie čīsčiu atkintiesu, puondīvs nabturies už kōn basūdīti.*
Čiukalis – paršelis: *čiukaliukū biški pīnōka īpīliau, lapnuo su bālsu.*
Čiuka čiuka – garsiažodis šaukiant kiaules.
Čiukuols – patalynės užvalkalas**:** *nie mas žinuojuom kuokius tėn čiukuolus, bova dvilinki, i gerā .*
Čiut – vos: *Čiut naapvirtau pri pat šolinis, tuoki slīdi.*
Čiuprīnūti – mušti, kibti į čiuprą, už plaukų tąsyti.
(Nu)čiuprīnūti – sumušti: *palauk, nutversu, tāp nučiuprīnūsu, ka i švinta dīna atsiminsi*.
Čierka – taurelė, stikliukas: *pri čierkas mōndras, vo ka rēk ī darba kēbti, i nabie vīra*.
Čirškals – putojantis gėrimas su actu ir soda*: kaižkuo skrōndis nadirb, rēk čirškala pasitaisīti, gal išraugiesu.*
Čīst – visai, visiškai: *nu jau čīst nieka nabsuprōntu.*
Čiustīti – puošti: *čiustī tōn sāva mergelka kap lieli. Mislī ka vaiki par gražōma gaus*.
Čiūbs – kuodas (plaukų ar plunksnų): *nu kuoki čia čiūba pasistatē. A didēsni nabēji?*
Čėženas – smulkūs draiskalai, trupiniai: *musiet, daržinie žiorkiu ī, maišā ī čėženas suvarīti.*

D

Dapčians – gultas, minkštasuolis: *ka pasiunt skrondi skaudieti, susirītu un(t) dapčiāna i kėntu.*
Darmajieds – veltėdis, tinginys: *tuoki darmajieda da rēk gerā paīškuoti*.
Daužieti – išretėti, praskysti (apie medžiagą): *impilā išdaužieji, pūkā ēn kiaurā, plunksnas gali puo vīna išpašiuoti.*
Dāvads – patarimas: *dūk kuoki dāvada, munī pruots nabīšneš*.
Davādīti – patarti, nurodyti (kelią, kt): *īškau karvi pirkti, ali vīns tėn davādī, kits kitor.*
Diečis – 1) papilvė: *žonsīs diečis žemi velkas*. 2) užpakalis: *užsitrauk kelnis aukščiau, vuo diečis pašalsi.*

Digiliūti – nekantrauti, nerimti: *tik sieskis, kuo čia digiliūji*.
Didīsti – puikybė, didystė.
Dikčiuom – labai, smarkiai: *ana dikčiuom tuo vaiki nuorieji, būtū ējusi, ali uns nie ī tōn pōsi naveizieji.*
Diktē – labai, ypač: *diktē graži merga bōva, ali pražōva par sāva gražōma (fraz.).*
Diktūti (īdiktūti) – turėti sveikatos, būti sveikam, pajėgti: *jau nieka nabīdiktūju, musiet paskutinē mētā; kaiž kāp ana badiktū, senē bamačiau*.
Dilbakiūti – žvairuoti, žiūrėti skersom: *dilbakiū vīns ī kėta, ali ī guorsa nakimb.*
Dilenti – pjauti atšipusiu peiliu: *dilenu dilenu, vuo kāp nanupjaunu, tāp nanupjaunu*.
Diliks, diliuks – pjūklelis su viena rankena: *atnešk mon dilika, nupjausu lintėkis gāla.*
Dilius – neaštrus, sudilęs peilis: *tuoki diliu apsižergis gali ī Rīga juoti, vuo na miesuos atpjauti.*
Dindirinieti – slankioti, nieko neveikti.
Dinderi mōšti (fraz.) – nieko neveikti: *jie naturi kon dirbti, ēk dinderi mōšti*.
Dišlius – vežimo grąžulas: *nasuk arkliū tāp staigē, dišliu nulauš.*
Diviska – grandinėlė (laikrodžio*): laikruodōka īsikiš liūb ī kelniu kišenėki, vuo diviska pri dėrža prisisegs, ka visi matītū.*
Dižiorna – budėtojas, sargybinis: *karūminie nasīki buvau dižiorna*.
Dižiurūti – budėti, saugoti.
Dīgioks – truputėlis*: īmesk drōskas dīgioka, aš nie bėški nadiejau*.
Dīni – besilaukianti kumelė: *kumēlis nakinkīk ī plūga, ana dīni, dā išsimēsdin pasitōmpiusi.*
Dīngāli – nėščia moteris prieš pat gimdymą.
Dīrinti – eiti, sliūkinti*: lāpi bōva prisidailinusi pri vēštu, ali ka pradiejau šaukti, i nudīrina par dėrva.*
Dīriniūti – slankioti, bastytis be veiklos.
Dīvā – stebuklai, nuostaba: *dīvā dīvā iš puona bātu – nauji, vuo kiauri* (fraz.).
Dīvītīs – stebėtis: *nie kuo dīvītīs iš kėta bieduos, tau dā natāp gal būti.*
Dīžti – 1) eiti: *dīna iš dīnuos dīž ī kulkuoza*); 2) nudėvėti, nudrengti drabužį, apavą: *naspieju pėrkti, batus nudīž, kap gerti nūger.*
Dračītīs - labai sklaidytis, plėšytis, pykti – *musiet dėdelis balius būs, ka tap dračījės.*
Drebiežnas – didelis, išaugęs (žmogus), didelis, grubus (daiktas): *parsivežiau stāla pasidirbdinus, ali tuoks drebiežnas, ka musiet niekur i nastatīsu.*
Drežieti – šykštėti, gailėti: *jie diel sāvis rėk dreži*eti, *ta kam i badėrbti.*
Drimbaila – išaugęs, didelis: *vuo ka išauga, ka īšdriebi, ciels drimbaila.*
Drimbailėni – didelė, nerangi: *tuoki drimbailini i par slinksti kuojis čiut parkel*.
Drimbailiūti – negrabiai šokinėti: *telīči ūdega ūžverti, i karvis iš paskuos drimbailiū.*
Drimbailai – (*ištiktukas)*
Drūžie – juosta, dryžis, linija: *nu vuo, išraviejau drūži, i jau matīti darbs, jau pirštā prikišti*.
Drūžiets – juostuotas, dryžuotas: *kur nusikišā drūžietuoji megztināti*?
Dubīgstuks – duobutė po krūtine: *dubīgstuks tuoks iškelts, viel pasius skrondis skaudieti.*
Duborkis – giluma vandenyje, duobė: *jie staigē īsmōksi ī dubōrki, gali nugargaliūti ī dōgna.*
Dui – (ištik.) – bėgti: *pasijam dūnas lamāka i dui pruo duris.*
Dugnēni – vežimo dugno lenta: *kap žiuoplīs, lėpa par gāla i nulauži dugninis kompa*.
Dugnuolis – viengalė (storoji) žarna: *ka viedarus kepu, dugnuoli ilgiau puo pėčiaus palīktu.*
Duksūti – giliai alsuoti*: kuo duksūji kap šōni gėnusi*?

Dukūpka – orkaitė: *kap mūrīji kōkni, īsidiejuom i dukūpka, gerā kaist, kōgelis īškep.*
Dumplikis – vežimas su karklubomis: *pilnas dumplikis tuorpu parveži, ali da bėški driegnas, gal daržinie pradžiūs.*
Dumplėni – stora, nevikri merga: *anuos kitap navadėna kap dumplėni*.
Dumpliūti – sunkiai kvėpuoti: *vuo ka dumpliū, trauk iš pėlva gāla.*
Dungenti, dungentīs – kraustyti(s), gabenti(s), per(si)kelti kitur*: kor čia žmuogus baišsidungensi tuokiam umžiū, jiebint pas Grabauski su Luopetinskiu (fraz.).*
Dunki – didelė, sunki višta*: musiet mōna dunki vānags būs nunēšis, niekur nabmatau.*
Duobrūti – piktai kalbėti, barti, keikti: *ka pasiōta duobrūti, aš tik pruo duris i paniuos unt numū*.
Duršliuoks – didelis kiaurasamtis: *iškratīk varški ī duršliuoka, tanuvarvī*.
Dūšītīs – stengtis iš visų jėgų, plėšytis*: nasidūšīk, da i rītuo dīna būs.*
Dužieti – stiprėti: *nu kāp liguonis, a jau bėški sudužieji?*
Dvakinieti – vaikščioti lyg apgraibom, patamsyje: *dabā tāp onksti sutemst, naspieju apsidarbūti, i dvakinieju kap višta.*
Dvasieti – badauti*: jiesk, ka valgīti nanuori. Kuo čia dabā dvasieji, kas čia par ėšmislas?*
(Iš)dvasiejis – nusibadavęs*: par gavieni čīst išdvasiedavuom, padelkas aplie blauzdas sukdavuos, vuo sijuons kap pamauts klēdarūdava*.
Dviesaliūti – dvasioti: *vištālē baig išdviesaliūti.*
Dvigrōti – dvi vagos greta, be tarpuvagio: *dvigrutie bolbis mažesnis, mata, iš vīnuos pōsis taapsivaguodava.*
Dvikībi – dvikybė, sukibuios po dvi: *jau varlis dvikībis ēn, ta pāšuola nabie*.
Dvilinki – 1) užvalkalas antklodei, patalams*: ronkas pakert, kuol dvilinki īšgrinži; nakišk ī maiša, vuo ir ī dvilinki natilps* (fraz.). 2) vabzdys, tokia musė: *dvilinki skaudē kond.*
Dzagnuoti –1) joti lėta risčia, kratytis ant arklio: *jie namuoki juoti, nalakink arkli, dzagnuok iš palėngva*. 2) šokdinti vaiką pasisodinus ant kelių: *atėk pas mōnis, bėški padzagnuosu.*
Džiubīti –1) kapoti: *palik tas šatras, nabdžiubīk, parēk valgīti*. 2) įnirtingai smulkinti snapu: *višta rāda sudžiūvusis dūnas gabalati, džiubī ka snaps trat.*

E

Erkiūti – įnirtingai kasytis, gremžti: *baik erkiūti kuoji, jau vėsa skūra i tap nuvarē*.
Ermīderis – triukšmas, alasas: Už daržinies vėštas tuoki ermīderi sukieli, visliau, ka vanags īsisōka.
Esūt – esu: *esūt baisē pavargusi, nie večēris nabnuoru, ēnu atsigōlti*.
Esīt – esi: *Kor esīt, ka namatau*?
Eržilūtīs – dūkti: *baikit eržilūtīs, i tāp galva skaust nu tuo siutėma*.
Eržilėni – nerimstanti, nenustygstanti, triušmingai besijuokianti: *žvīgaun i žvīgaun kap kumēli eržilėni.*

F (P)

Fieli – yda, trūkumas: *kur tu rāsi žmuogu ba fielis.*
Fielinga, -s – ydingas: *gera bōva karvėki, ali pīns fielings – skīstā surūgdava, kap kiaukals.*

Fundīti – vaišinti: *pats napirkau, munī fundīji*.
P.S. senieji žmonės vietoje F taria P.

G

Gādīti(s) – taikyti(s): *na dīvā, tīk sīkiu pīkuos, i susigādīdava, dabā i būs tas pats*. 2) praversti kam nors: *naišmesk, padiek ī daržīni, dā susigādīs kam nuors*.
Āgri – storžievė, nieko neišmananti: *nabūk tuoki kaima gāgri, bėški prasiučīk.*
Gamarėni – balsas, gerklė, gerklinga (boba): *ka palēd gamarėni, vėsas kīms sklēdās; tik akis atdāri, i palēd gamarėni* (vaikas); *vīna gamarėni jau užkišau* (gyvulį pašėriau).
Garbavuoti – keikti, minėti bloguoju: *šiāp tāp atidaviau skuola. Vuo ta garbavuo i garbavuo.*
Gardīnas – užuolaidos: *bėški par tomsis gardīnas nusipirkau, kuol napasikabinau, atruodi bi nieka.*
Gargals – balsas, gerklė: *turiejau gēra gargala. Kariūminie mon vis līpdava kuomandas dūti.*
Garmaliūti – bliauti, kalbėti*: nuliek i parkelk avis. Garmaliū par dīna, musiet jiesti nabie*.
Gaspada – nakvynės, apsistojimo vieta*: na kuožnas nuor prijimti unt gaspādas, bėji, juk visakuo pasitruopī.*
Gatāvīti – ruošti*: nieks napagatāvīs, jie pats najudiesi*.
Gatunka – pagalba, išeitis: *nabžinau, kuoki gatunka baīškuoti, kon badarīti, nuors ī sōbini sau konsk, al i tas namāčīs.*
Gavarilka – radijas*: primāžink ton gavarilka, kruok ka i suoduo girdieti.*
Gavėndīti – plepėti, niekus pasakoti*: atēn, atsisied i gavėndī par dīna.*
Gavėnda – kalba, naujiena, paskalos*: tuokū gavėndu nanuoru nie girdieti, naturu čiesa klausītīs.*
Gecūti – intensyviai ravėti, rinkti, skinti: *supūli vākā ī darža, žirnius kap žvirblē nugecāva*.
Gedauti – ieškoti, teirautis, pageidauti: *šindī torgū baisē svīsta gedāva, al ka mažā kas turieji*.
Gešefts – pelnas, biznis: *liūb žīdā tāp i sakīdava: ī kars, būs i gešefts.*
Geliūti – tikti, būti tinkamam: *rublē jau nabgeliū, vuo tū naujū piningū nasuprontu*.
Gelžinā – geležinai (priev.), labai stipriai, tvirtai: *užrėša tāp gelžinā, ka nie su peiliu naātrišu*.
Gelžine – geležiniai spąstai: *šēška tāp nasugausi, uns ir ī gelžinius nalabā lend, čia rēk gīvēniu.*
Gelžins – labai tvirtas, stiprus, patvarus*: uns musiet gelžins ī, nie dejū, nie sērg, vis tuoks pats i tuoks pats.*
Germulka – kepurė be snapelio: *pasidiek germulka, tik žīdā truobuo kepōris nanusijam*.
Gerniūti – kapoti: *kon tas gaidīs rāda, ka tāp gerniū?; kėrvis atbōka, gerniūju gerniūju susirītusi, kuol gliebōka prikapuoju.*
Gimals – naujagimis: *paruodīk paruodīk ton sāva gėmala*.
Giliokis – pramoga, linksmybė, malonumas: *sobini panėža, būs giliokis.*
Gīvinē – spąstai gaudyti gyvus žvėrelius: *šeškus rēk gaudīti su gīvinės*.
Gīvaliūti – būti šiek tiek gyvam, išlaikyti gyvastį: *nie tuos sveikātas, gīvaliūju puo bėški i vėskas*.
Glergīni – alasas, gagenimas: *prisipērinau žunsū, ta dabā kīmi ciela glergīni.*
Glima – drėgnas pelėsis: *nugrībk nu rūgšta pīna vėsa glėma, būs apkartis*.
Glitenti – smulkiai eiti: *par trumpā karvi supunčiuojau, en glitendama, kuojis nutrins.*
Glincevuoti – tepti, trinti: *kuo čia tīk tas ronkas glinciavuoji. A vālonda i stuoviesi pri vondens*?
Glušinti – 1) dusinti: *ōgni priglušinau, ali tū smalkiu prisirinka, gavau viel jōška daugiau*

atitraukti. 2) pritrenkti: *vānags vėšta tik priglōšina, nanūneši, spiejau nubaidīti.*
Gliuorīni – pūzras, griuvena*: lungā kap gliuorīni, šaltis en kiaurā*.
Gogis – smūgis: *vuo kuo linda? I gava puora gogiu*.
Grabītelis – plėšikas*: dabā tuokiū grabīteliu nabie*.
Grājus – žaidimo eiga*: turi gēra karta, ta kuo nāmeti ī grāju*?
Grājīti – žaisti (kortomis): *kulkuozi liūb vīrā ciela dīna kartas grājīdava, jie nieks pri darba nastruošīdava*.
Grāžēsis (įv. būdv.) – gražusis: *pats grāžēsis paršēlis pradieji nabjiesti, musiet būsu užšierusi.*
Grāpki – segtukas, žiogelis: *padūk grapki, rākšti išsikrapštīsu*.

Pastaba: mano tarmėje įvardžiuotiniai vyr. g. būdvardžiai turi priesagą – īsis, pvz.: saldusis - sāldīsis, platusis - plātīsis, naujasis – naujīsis, gražusis – gražīsis.

Gribišiūti – vagiliauti: *jie jau prāded gribišiūti, ta nu adatėkis sies i unt kumelėkis*.
Griebalka – arklinė grėbiamoji: *pasibaidin arklē griebalka sudauži, gerā, ka žmuogaus nasuguonīji.*
Grieda – 1) karkasas luboms, silpnas perdengimas: *unt griedu mažā šīna bōva ūžmesta, ka ejau, kiaura ī stalda īsmukau;* 2) sublogęs žmogus ar nudėvėtas drabužis: *iš mōna apsausta vīni griedā*.
Grīžuoratis – vėtrungė: *sukiniejas kap grīžuoratis*.
Grubijuons – grubus žmogus: *mergelka gal i nieka, ali jau tuoki grubijuons, juoki priliegnōma.*
Grābīti, apgrābīti – vogti, apvogti: *vidurie dīnuos apgrābīji i nieks nieka namāti, nažēna*.
Grīžuoratis – vėjarodis: *kuo čia sukiniejīs kap grīžuoratis. I dūdīs aplinkū. A naprisiesi?*
Gruilīti – trumpai nukirpti, nupjauti: *rēktū bėški kudlas apsigruilīti, lend ī akis*.
Grumbītīs – ieškoti, ko nors siekti*: kuo grumbās puo lintīnas? A da naprivalgē?*
Grutūti – neskubiai, į šonus pasvyruojant eiti*: nu ta mōdvi jau i grutūsma unt numū*.
Grūzčiuks – krovikas*: uns miesti grūzčiuku dėrba, vaguonus kruovi.*
Grūzīti – sunkiai dirbti: 1) *grūzī ka jūds jautis;* 2) krauti: *padiek mon bolbis ī vežėma pagrūzīti*.
Gūdžiūtīs – guostis, aimanuoti: *ve, i višta gūdžiuojēs, ka lėzda narond; Nator su kum pasišnekieti, atēn pas mōnis i pasigūdžiuo.*
Guluovs – kartu lovoje gulintis žmogus: *jie turi luova, rāsi i guluova* (fraz.)
Guntā – lentelės stogui dengti: *užkūriau kap žīds guntās* (fraz.)
Gūnieti – apdengti gūnia, apklostyti, apkamšyti*: kap važiūsi, bint kuojis gerā apsigūniek; Stālds tuoks šalts, par tuoki speiga rēks i karvis apgūnieti*.
Gundrinieti – vaikštinėti kaip gandras, lyg ko ieškant: *kas tėn puo laukus gundrinie?*
Guorsas – krūtinė*: kāp tik susipīkst, i kimb vīns kitam ī guorsa*.
Guovieda – daugybė, didelis būrys*: tuoki guovieda ka supūli i nūkasi bolbis.*
Gurinti – verpti: *pābingiau špūli prigurinti, atnešk lōnkti, rēk išlėnkti*.
Gōrlus – gerai įmitęs, sveikas gyvulys: *paršēle tuokī gōrli, jied kon padūdi, ta pasišūkiedami aug*.
Gōrmuliūti – glamžyti rūbus, netvarkingai juos sumesti: *pasikabink drabužius, nasugōrmuliūk ant luovas.*
Gvalts – nelaimė: *kas par gvālts atsitėka, ka tuoki lērma kēlat*?
Gvaltavuoti – prievartauti, atiminėti: *jie žmuogus nator, ta kōn iš anuo išgvaltavuosi.*
Gvintā – sriegiai*: gvinta parsisōka, nabēn priveržti*.

Y (Į), I

Įguorsavuoti – padaryti įsiuvus, paryškinančius krūtinę**.**
Įkalenti – įteigti, įkalti į galvą, prisakyti: *įkalenau į galva, ka išėjis ilgā naužsibūtū, ali vuo, i naparēn.*
Įkaliavuoti – įkalti, įmokyti, griežtai prisakyti.
Imbriks – arbatinukas.
Impikts – įpykis: *unt tuo impikta galiejau į sōbini įsikonsti.*
Įsitiemīti – įsidėmėti, įsiminti: *įsitiemīk mōna žuodžius: naklausa mōnis gīvuos, rieksi supōvusis.*
Išbinkartieti – išsigimti, prarasti gerąsias savybes: *nažinau, a čia dėrva kalta, a bolbis išbinkartieji*.
Išdriebti – staigiai išaugti: *tāp įšdriebi, ka vēsas kelnis par trumpas.*
Išgarbavuoti – išvyti, išprašyti laukan*.: reikieji tuoki puoni pruo duris išgarbavuoti su šlūta.*
Išguorsavuoti – padaryti gilią iškirptį.
Iškabalkštīti – iškrapštyti, išvyti: *katie puo luovas pasmōka,čiut iškabalkštījau su šlūta.*
Iškada – nuostolis, žala, gailestis: *ka gērs žmuogus miršt, visumet iškada, vuo jie kuoks jiezavits, žemis komps apsivāla.*
Iškādīti – gailėti: *naīškādīju, jimk vėsa kėpala, puo smerti rugės atpilsi (fraz).*
Iškadavuoti – gailėti, taupyti: *iškadavuoji, iškadavuoji, vuo dabā nie patīms, nie šunīms (fraz.).*
Išlīpieti – išlikti, išsikapstyti, pasveikti: *dabā dā išlīpies, ali ilgā nabtrauks.*
Išlīžis – tarpupirštis: *išlīžis iššuta, basa vakščiuojau.*
Išmaukti – godžiai išgerti: *uns vīnu sīkiu tris pūdelius īšmauki*.
Išmislas – prasimanymas, išmonė, išdaiga: *anuo galva visuokiū išmilsu pėlna.*
Išmislininki – sumanytoja, išdaigininkė.
Išmislīti – išgalvoti, sumanyti: *tu kon nuors gēra išmislīk, vuo tuokius viejus nie kuo tauzīti*.
Išmālezūti – išteplioti: *kuol pajied, na tik snoki, al' vėsas ausis išsimālezū.*
Išmīžtpruoti (s)– kvaila, neprotingai besielgianti; skystaprotis.
Išdžiūtmiži – bevaikė moteris, negalinti susilaukti vaikų.
Išpūtmiži – tai skaudus žodis, kuriuo prasivardžiuoja susipykusios moterys.
Išpartalīti – išeikvoti, išdalyti, nesaugoti turto*.: išpartālīti natrunki, vuo pakiau dontis unt lintīnas pasidiesi.*
Išpersti – išmušti (apie dantis): *vuo, jau vīna donti išperde, nabijuok, kits išdīgs.*
Išperstdontis – netekęs danties, taip sakoma vaikui.
Išpōrpti – išbrinkti, išsipūsti: *nu skalbėma mōna rōnkas išpōrpa*.
Išpliupinti – godžiai išgerti, išėsti: *mōna karvi visas pāplavas išpliupin*.
Išsimēsdinti – persileisti: *baise iškda, ka išsimēsdina karvėki – nie pīna, nie veršōka*.
Išsistatīti – didžiuotis: *ēn išsistāčiusi, nuosi užrītusi, nie žmuogaus namāta.*
Išsistātīms – išdidumas: *kas iš tuo i(š)sistātīma, vis tīk visi žėna ka ōbags esi.*
Ištaisīti – išvalgyti: *buvau paralkusi, kon sugruobiau, ton ištaisiau*.
Įšsinuorauti – patenkinti norus, duoti sau valią*.: užteks, ēkit numī, jau unt tuo kalna īsinuoravuot kāp nuoriejuot, i nuosis pašaluot, ēsit smōrga velikini; īsinuorauk, īsinuorauk, juk rītuo nabrāsi.*
Įsiliustīti – įsismaginti, įnikti: *karvi īsiliustīji par tuora šuokti, nebēn nulaikīti.*
Įpraktūti – įtaisyti, įsiūlyti: *jie nuori, įpraktūsu tavi babūnė, i galiesi su ana nuvėti į pāgraba*.
Įzinzaliūti – įzyzti: *musielie pruo longa įzinzaliava*.
Įzizti – įnikti, įsitraukti*.: įzėza į ton žvejība, kap užčieravuots, kuožna dīna i sied unt ėžera, nieks*

kits nārūp.
Iššarga – išsižergusi, skubiai lakstanti, puolanti nuo darbo prie darbo*: kuol vakari apsižīgiavau, laksčiau iššārga.*
Išdielis – neužauga, paskutinis iš vados, mažas.
Išdirbinis – gaminys, pavainikis: *šnek ka uns ī xxx īšdirbinis, vuo kas tėn gal žinuoti.*
Išuodis – pažadas, kalbos pertaras, pasakymas: ī *tuoks īžuodis: natompīk velni už ūdeguos.*

J

Jaunūmini – jaunimas: *dabā jaunūminė mūsu šuokė nabtink.*
Jebjuonīti – keikti, barti: *ka užjebjuonīsu, muolės šėksi.*
Jeibi – eibė: *i mas na švintījė auguom, visuokiū jeibiu i bernā, i mergas prisimislīdava.*
Jazavits – mušeika, neklaužada, nedorėlis: *nu i kon tuokiam jazavitū gali pasakīti. Anam tas pats - a sakā, a šiki.*
Jiebint – nebent: *atėsu rītuo. Jiebint akminās lītū.*
Jōksas – šiukšlės, atliekos*: nieka mīžiu naprikūliem, vīnas jōksas unt maiša gāla.*
Jupa – suknia.
Jupėki – vaikiška suknelė. *Kōr jupėki parsipliešė?Nie bėški nasikeravuoji.*
Juobaris – meilužis: *kāp vīrs iš numū, tāp juobaris i slunkiuo aplie longus. Gers vīrs būtū senė strienas tuokiam nulėnkis.*
Juovals – kiaulių ėdalas: *kiaulis juovala naišjiedusis, pītū i našieriau.*
Juovītīs – vaidentis, apsireikšti: *pakalnie pri glūsnāliu juovījės, saka, merga vāka ī pakāsusi, ta dūši krėkšta prāša.*
Jutrīna – užraktas, spyna*: bads i gelži lauž, par vīlas i jutrīnas kiaura ėn (fraz.).*
Jūdīna – jodas (vaistai): *karvi pāpa parsiplieši, ali jūdīnas užpīliau, musielis tāp napols.*

K

Kabālkštīti – varyti, vyti laukan*: katie puo luovas pasikavuoji, nėn iškabalkštīti*.
Kačans – lapų, kopūstų kotai: *kiauliem lāpu prīmetu ī luovi, ali kačānu jiesti nanuor, ištompa, išmiečiuo puo kini.*
Kačegārīti – labai smarkiai ugnį kūrenti: *tūjau užkačegārīsu pėčiu, ka varine šuokinies.*
Kāčiuliūti – kutenti: *žmuogu gal i nagīvā užkāčiuliūti*.
Kačiulīs – kutenimas: *kāp aš bijau kāčiuli*.
Kačiuotīs, kuočiuotīs – ruoštis, tvarkytis: *kuol viskon susikačiuoji, i vākars atėn, kada badirbsi*.
Kaiži – kažin*: kaiži a kas atės par tuoki vieji*.
Kalienčiuks – kalinys.
Kalvarats – verpimo ratelis: *nie pri kalvarāta naprisiedu par tus darbus*.
Kanavuolīti – krapštyti, rakinieti: *nakanavuolīk nuosis, puotam da nukris*.
Kanične – būtinai: *darža jau kanične rėk ravieti.*
Karaba – vargas, sunkumas: *par sāva gėra širdi užsikuoriau tuoki karāba.*
Karābītīs – vargti, vargintis*: kīk aš galiu karābītīs su tās gīvuolės.*

Karapōtki – menka troba, lūšnelė, namas (ironiškai): *kap grėtā parėjuom, jau i mōna karapōtki matīti.*
Karkluba – šoninė vežimo lenta: *nasisiesk unt karklubas, ātbuls išlieksi*.
Karklubėni – kaip karkluba, plokščia, aukšta merga.
Karkti – dainuoti, giedoti (neig.): *ana mislījės, ka muok gīduoti, kark i vėskas.*
Karzinka – pintinė su rankenom, krepšelis į turgų eiti ar kitur ką nešti.
Kasēklis – kauptukas bulvėms kasti: *tu pajimk kasėkli, vuo aš krėsti, ėsma bolbiu pasikāsti.*
Kas nuorints –kas nors*: prikėbkit kas nuorints iš tuo šuona, vīns napākelu.*
Kašērīti, **kašērītīs** – plauti, trinti, šveisti (žydiškos kilmės žodis): *prīš Kaliedas rėk gerā apsikašėrīti*.
Kaustalėki – puodelis, indelis*: pradieji par stuoga varvieti, visuokiū kaustalėkiu pridieliuojau; padūk kuoki kaustalėki, nuoru atsigerti.*
Kaušenas – padai: *tīk čia mon barėk, pastatīsu i aš kaušenas.*
Kavalka – gabalas, luitas: *bōva ōbagi atėjusi, daviau dūnas kavalka, tapuoteraunī; bėški dirva judinau, ali vīnas kavalkas išsivert, rėk lītaus riekuntė, žėmi pardžiūvusi.*
Kazilā – atramos stogui*: kāzilus gerā primierūk, ka vies stuoga nanukeltū.*
Kazilėni – statybų pabaigtuvės, kazilų iškėlimas, kai belieka tik stogą dengti: *rītuo jau žad kazilėni būti.*
Keska – pinigų ryšelis, pinigų mazgelis, piniginė: *tuoki kėska turiedams gali visor ėti kiaurā.*
Kēsuls – *1)* supamas kūdikis*: dūk mon tōn kėsula, nuoru pakilnuoti; 2)* ryšelis, nešulys*: pasidiek sāva kėsula, juk pavargā laikīti, bėški ronkas paėlsink.*
Kēsalūti – supti, linguoti vaiką*: pakėsalūk ton gėmala, vuo ta kruok, ka kolnis par gerkli matīti.*
Kēpalūtīs – vaiką prižiūrėti, tvarkytis su juo*: nie kada truopni darba nusitverti, su vaku prasikėpalūju*
Keravuoti – saugoti, globoti, prižiūrėti: *bėški pakeravuok numukus, aš ėnu ī pīvas*.
Keravuotīs – saugotis*: vakali, keravuokis, tin gal būti šū palests; Puondīvs saka: ,,Žmogau, keravuokis, i aš padiesu“.*
Kiaukals – blogas viralas, perrūgęs pienas, neskanus gėrimas*: tuoki kiaukala nie šōnis najiestū.*
Kiaulasnoki – begėdė.
Kiaušinti – lėtai vaikštinėti (apie vaiką*): apriedžiau šiltā, dabā gali kiaušinti ī lauka*.
Kiaušinieti – rinkti bulves neišrovus jų kero: *bulbis jau paržīdieji, ėsu pakiaušinieti, gal rāsu kelis skōtamas.*
Kiaužieti – perrūgti: *pīns nukiaužieji, kaiž a kas bavalgīs*.
Kebėkni – painiava, vargas: *su tuorpuom šīmet ciela kebėkni, līn i līn, nadžiūn unt vītas.*
Kibinimat‘ – keiksmažodis (po velnių): *ėk tu kibinimat‘ iš mōna akiū.*
Kelmuks – velniūkštis, nenaudėlis*: nu a na kelmuks tas vāks, jie nuori mīta unt galvuos tašīk – nabėji nieka.*
Kelniki – statybininko mentelė: *kaižikōr kelnėki nusėmeti, a biesas ūdega užkėša, ka narondu.*
Kemerzis – *gabalas:liūb nusitversma dūnas kemerzi i dui ī lauka.*
Kieble – kojūkai: *par ātlaidus liūb su kiegles vakščiuos, i jūkdarė vartīsis.*
Kimīčīti – klastoti, gudrauti: *ana muok svīsta sukimīčīti, muorku īspaud, ka geltuonėsnis būtū.*
Kinsas – apkerpėjęs kupstas pelkėje ar pievoje*: na didīsis kinsas vežėma vert (fraz).*
Kirka – kirtiklis
Kirkūti – kirsti skylę, ravėti (su kauptuku) – *žėmi tāp sudžiūvusi, kāp rėks darža nukirkūti.*

Kiōki – vakaruškos, pasilinksminimas: *prasidieji gavieni – užrōka kiōki; kap subata, tāp ī kiōki liūb i lek.*
Kiulkis – *1)* pailgas maisto gabaliukas*: pasisīk, imk dešruos kiōlki, pakaštavuok mōna īšdirbini.*
Kiulkiūti – *1)* sunkiai ryti kąsnius; 2) kiulkiais penėti žąsį.
Kībinti – kirkinti*: vaike anōn unt jūka kībin, vuo ta dorni i vierī.*
Kīliūti – grūsti, krauti, kimšti: *bėški pakīliūk šīna ī paliepi, daugiau tilps*.
Kiunki – nelabai koks viralas*: pramarmālīsu kuokiuos kiunkis, i apgausma pėlva.*
Kīšmaks – visur lendantis, įkyrus*: kap kīšmaks, kor mas, tėn i uns, a nēsi iš akiū.*
Kīšt mīžt – greitai dirbti (ištikt.): *je, mislīji ka kīšt mīžt i darbs gātavs, tāp nabūn.*
Kīvūti– linguoti, siūbuoti: *kīvūji kap žīds prīš pėčiu, a puoterauni, a nuosis nabnūtūri*?
Klākši, -as – kvailė, -ys: *uns klākšas i nagieris, vuo ka ūžger, čīst pablūst*.
Klakti – eiti: *kuol nuklakiau į Lauminus, kuojis ī sōbini sulinda.*
Klākši – kvailė*: šnekiejau kap su žmuogu, vuo klākši paskutėni.*
Klāpats – vargas, rūpestis: *tuoki klāpata nabužsijimsu.*
Klapātītīs – vargti, rūpintis*: nabnuoru nabnuoru su mažu vāku klapātītīs.*
Klebets – įrankis virvėms vyti*: tabturu sāva tieva klebēta, bėški išdėlis, ali suk gerā.*
Klecks, klēcka – cepelinai, rubuilis kūdikis
Kleckīni – tarkuotų kleckučių sriuba: *akšin kleckīnis pasriebti*.
Kleidi – suknelė: *ta pati kleidi mon tėka i švėnta, ir prāsta dīna, kituos naturiejau.*
Kleišti – kreivai minti: *diek kuoji tīsē, kuo dabā kleiši*. 2) eiti: *mislījau kleišti ī Riešketus.*
Klepčiuoti – smukčioti: *bāta par dideli, ēnun klepčiuo*.
Pliešа – iš karklo išplėšta lanksti juosta krepšiams pinti*: na iš kuožna karkla ēn pliešas pliešti.*
Kliockis – rubuilis vaikas; netikėtumas: *vuot būs kliockis, ka rēks pītus nēti, vuo miesa naišvėrusi.*
Klioki – linksmuolė, greita juoktis*: klioki tu a klioki, musiet i mėrdama jūksīs*.
Klīrum klērum – išgveręs (ištikt.): *dvėratis jau klīrum klērum, nabēn važiūti*.
Klimka – durų rankena*: ēk ī truoba, nastuoviek ī klėmka īsikėbis.*
(Už)klimkiūti – stipriai uždaryti, užkimšti, užrakinti: *ruods, gerā vartalius užklimkiavau, ali vėštas musiet par tuora īšlieki, vėsas cibulis išplunki.*
(At)klimkiūti – atidaryti, atknebinėti
Klėšas – raišas: *kad i klėšas, ali vis tīk vīrs numūsi* (vis dėlto vyro parama)
Klišiūti – sunkiai eiti, raišuoti: *kuol nuklišiūsu i pati sudžiūsu (ilgai užtruksiu).*
Kluknuoti – lėtai važiuoti su arkliu: *kuol parkluknuojau, arklīs pavargis, nanuoriejau varīti*.
Klukna – nuvarytas, pavargęs arklys: *šīmet mon pripuormāva tuoki klōkna, nieka natrauks, slabs i slabs.*
Knakieti – šnekėti pro nosį: *kuo čia dabā knaki kap bolbi apsižiuojis.*
Knarkūti – sunkiai kvėpuoti per nosį; gargti: *išsišnīpšk nuosi, naknarkūk.*
Kniepčiuoti – nenoriai valgyti, knebinėti: *nakniepčiuok, jiesk, kas puo nuosi padieta.*
Kniuokšt – dingt (į galvą mintis*): buvau jau bēnunti pruo duris, ali kniuokšt, ka piningū napasijiemiau, už utielis juk nagausi.*
Kontins – patenkintas, sotus*: esu kontins kap kātins, pīna prilākis; prīsriebiau kuopūstu, ta lig vākara būsu kontins.*
Kōmetka – kumetė: *Nusimesk ton kuskėli nu galvuos, vuo siedi kaip kōmetka.*
Kopčius, kupčelka – supirkinėtojas, prekeivis: *kupčiams sava gīvulioka napardūsu*.
Kōškis, kuškiuks – plaukų kuokštas, kuokštelis: *susibrauk ton kōški puo kuskėli, juk lēnd ī aks.*

Krebėki, krebi – dėžutė, dėžė: *kor mōna krebėki su viniem? Prisikruove visuokiu krėbiu, nie praėti nėn.*
(Susi)kusīti – susigundyti: *susikusijau i nusipirkau, vuo daba nie kur dieti tuoki šūdnieki.*
Kresčiūti – kilnoti, sijoti (perkelt.): *ka buobas susipīkst, vėsa gėmini parkresčiū, visus griekus iškilnuo*.
Krēsnas – smulkiai pjaustyti spirgučiai: *lašinukus liūb māma pjaustīs baisė smulke, ka visīms kuoc puo kresnėki kliūtū.*
Krienīti – mušti: *ka īkrienīsu, ta i rītuo žinuosi***.**
Krikla – sukriošėlis, senas žmogus ar gyvulys: *tuoki krikla, vuo sāva pasiutėma vāra i vėskas.*
Krivida – skriauda: *ka i pigiau pardaviau, ali su krivida naišėji, nakritau ī bāčka* (fraz.).
Krīti – graibštas (žvejybai): *liūb iš valtis su krīti žuvis gaudžiau, dabā tīk žuvīs nabie.*
Krōči – vagilė, smaližė: *turu tuoki krōči kāti, tik pruo duris- i unt stāla. Tāp i tīkuo.*
Kručauti – vagiliauti, svetimauti: *visi vīrā pakručaun, ka tik pruoga ī.*
Kruojus – pėdos keltis: *par kruoju bātā spaud, par siauri*.
Kruosīti – degtinę paskaninti priedais: *pakruosīta šnāpša ī skaniau gerti*.
Kruvauninks – kraujažolė: *aš kruvauninku narenku, mon anū narėk.*
Krūziuks – puodukas: *padūk krūziōka vondens, pasidiesu pri sāvis, gal nākti užsinuoriesu srūbsniōka.*
Kōrkti – siūti, megzti (neig): *nu i kon čia korki? Kas čia būs?*
(Susi)korkti – 1) susipainioti, susimazgyti (siūlai): 2) susitarti, susikalbėti: *jau susikorki kap gyvātis.*
Kucins – pagalys, kuolas: *musiet anī su kucinās dāvies, naveizieji galva na galva.*
Kucī – paimk(garsiažodis šuniui siundyti): *kucī jūdasis baltuoji (fraz.).*
Kucīti – siundyti šunį: *ėk iš kīma, vuo šōni užkucīsu*.
Kočeris – vadeliotojas, vežėjas: *dūk tātā vadžis, tu da par māžas kočeris.*
Kučerūti – vadelioti: *še, bėški pakučerūk, kuol šiekas prisidiesma.*
Kudāšius – kailis: *nešk kudāšiu, kuol ciela tabturi***.**
Kulius – nevykėlis, žioplys (tai švelnus keiksmažodis, priekaištas). *Nu ciels kōlius esi, kuo nieka napasakė?*
Kudliets – kotletas: *aš ī kudlietus dūnas namākalūju, īkulu kelis kiaušinius i prīšmuožu prīdedu.*
Kūdūti – kibti į kuodą, mušti: *už tuoki darba rėktū gerā nukūdūti*.
Kukarda – kaspinas: *akšin, kukarda surėšu, vuo paskiau plaukā išsilės.*
Kukštūtīs – čiupinėtis, vargti: *kukštūjas kap merga su vāku*.
Kukūži – euf. rupūžė: *nu tu kukūži a kukūži, jau ka nāsekas, ta nāsekas.*
Kūlieti – skursti, apaugti gumbais, blogai augti, netekti šaknų (apie augalus): *pōsi darža nukūlieji, sietiniū naapsimuokieji nie ravieti.*
Kūluots – su išvarža, su gumbu: *kūluots paršėlis pjaunams nuor, naaug nie švėnta dīna.*
Kumparieza – kreivas, kumpas medis: *pakalnie kumpariezas īvas rėk iškėrsti.*
Kumutūtīs – labai storai, šiltai rengtis: *nakumutūkis, juk na puo žīmuos vartas guliesi.*
Kuncēcīji – autobusas: *nasuspiejau unt kuncēcijis, palikau nabvažiāvusi*.
Kunduls – branduolys (riešuto, vyšnios, slyvų): *rīšutū kundulā da maži i minkšti*.
Kunkuls – burbulas, purslas: *krūpīnis ilgā naverdu, kunkula meti i gerā.*
Kuntapuolis – bažnyčioje išstatytas tuščias karstas, meldžiantis už mirusiuosius; katafalkas.
Kuntaplis – *nudėvėtas apavas: Īsispėrk kuokius kuntaplius, basā kuojis ražīnas badīs.*

Kusīti – gundyti, vadinti, kviesti: *i muni kusīji, ali aš nejau.*
Kuoc – nors*: kuoc gēra žuodi dūtū, ali skersakiū kap ī šōni.*
Kuogalve – kojų ir galvos mėsa: *iš kuogalviu nieka nauduos, ali veriens nuverd.*
Kuoliečīti – luošinti: *nasukuoliečīk arkli, matā ka užsinarāvīji.*
Kuolieks, kuolieka – luošas, luošys: *ka gėmi, uns nabōva kuolieks, paskiau anam kuoji sutrauki.*
Kuolīta – pingų kapšelis: *gausi su plīta i atidūsi kuolīta* (fraz.)
Kuolīti – girti: *nakuolīk dīnuos ba vākara, vuo marčiuos ba mētu (fraz.)*.
Kuolieka, (kuolieks) – luošys (luošas), invalidas, neįgalus: *nasidīvīk iš kuoliekas, pats gali natuoks palėkti.*
Kuorka – kamštis (butelio): *narōndu kuorkas, su laikraščiu užkīmšu*.
Kuorkūti – kimšti (butelį): *gerā užkuorkūk, ka kišenie butelka naišsipėltu.*
Kuotavuoti – bausti, kankinti: *tatā žīdā mūsu Puondīva nukuotavuoji*.
Kusīti – gundyti*: a velns muni pakusīji tuoki darba užsitīsti?*
Kuska – didelė skara: *diel visakuo i kōska pasijiemiau. Jie narėks, pasisvērsu unt rōnkas*.
Kurkulīni – skystas omletas: *apšutinau bōlbiu, prisikonsma kurkulīnis lašiōka i apagausma pėlva.*
Kūtkailis – kūčkailis (kailio gabalas), blogi kailiniai, apsiaustas: *nėk pruo duris pospliki, užsimesk kuoki kūtkaili, vies partrauks* (t.y. vėjas perpūs).
Kūšplaukė – *trumpi, menki plaukai.*
Kuzūti – judėti, krutėti, lėtai dirbti*: vīna dirvuo kuzūju, vuo kōr aš nuskubiesu*.
Kvalds – drabužių klostė.
Kvaldā – drabužių klostės*: kap skālbsi, kvāldus surigavuok, kitap anī išsilēs.*
Kvalbuona – klostyti drabužiai, sijonas: *susijimk kvalbuonus, matā, ka vies kilnuo.*
Kvarbātkas – nėriniai, rūbų puošmenos: *nie mon tū kvarbātku reikieji, nie nieka.*
Kvartūks – prijuostė*: nusiriš(k) kvartūga, gal kas užēti, kāp atruoda.*
Kvatiera – nuomojamas kambarys*: matā, mažēsni brėda tuokius galus, vuo dabā kvatieras užsimāni.*
Kvaukis – nunešioti batai: *džiaukis ka da tuokis kvaukis turi, basa nēni*.
Kvīnīni – kmynų arbata: *mas priprātuom pri kvīnīnis, visūmet turu u(ž)siplėkiusi*.
Kvīnīnėki – kmynų arbatėlė*: srūbk kvīnīnėkis, bėški pėlvs apšils*.

L

Lakalėni – indelis šuniui lakti*: pristumk šunī lakalėni, matā, ka nadagaun.*
Lākatūti – eiti*: untā, Stasieni kaižkor lākatū.*
Lakatai – *(ištiktukas iš l**ākatūti**)*
Lakūdra – valkata, girtuoklis: *tu mōnis lakūdra navadink, aš nieka iš numū nāvelku*.
Lamaks – duonos gabalas: *nu dūna kāp grēta ēn - lamaks puo lamāka i nabie kēpala*.
Lamūžiūti – lamdyti: *nalamūžiūk šiltuos dūnas, palauk, kuol bėški atvies, aš i atpjausu.*
Laminti – lamdyti: *pasėlinkiau jiedžis vālīti, karvi ka šuoka unt mōnis, čiut nasulamėna.*
Lapacai (ištiktukas) – *tik īlėdau kāti ī truoba, vuo ana i lapacai unt luovas.*
Lapšarduoks – apsiaustas, švarkas: *rėk kuoki lapšarduoka pasijimti, unt vākara gal viesiau pasidarīti.*
Laukinietīs – tuštintis: *tūpkės už mėdžiu i laukiniekės ba struoka, nieks čia namatīs***.**

Lāzginti – meiliai kalbinti, juokinti (vaiką*): tāp vāka īlāzgin, ka užmigdīti nabēn*.
Lēbida – kvailys, lepšis: *ka daugiau su tuokiu lēbida prasidiečiau.*
Led – vos: *tāp užpustīta, vėsas kels ūžnešts, led parbridau.*
Lēdžingas – pačiūžos*: kada nuorintās i tu išmuoksi su lēdžinguom unt lēda čiūžinieti.*
Lervintīs – apsimesti negalinčiu*: māma, uns lervinas, nēn bolbiu rinkti.*
(Pasi)lervinti – vaidinti negalintį: *pasilervin, pasilervin, vuo puo tam i tikrā sūserg.*
Leišiūti – kalbėti bendrine lietuvių kalba: *māma baisė pīkdava, ka leišiūdavau*.
Letėžis – 1) menkas šakniavaisis: *runkūle šīmet vīni letėže, naaug nie švėnta dīna*; 2) šakniavaisio nuopjova su lapais: *napjauk tuokiū stuorū letėžiu, runkūlė supūs*.
Letinkuojis – didelių pėdų žmogus: *tuokiam letinkuojū visi bāta par maži.*
Lērma – barnis, triukšmas*: beni kas užsėdegi, ka tuoki lerma pasikieli*?
Lermūtīs – bartis, triukšmauti: *vėštas lermūjės, a nabūs vānags īsisōkis*.
Liednas – nestiprus (gėrimas), blankus (spalva, šviesa): *par mažā kvīnu īmečiau, arbata tuoki liedna.*
Liečīna – pabaisa, kaukė: *apsiriedė kap liečīna, i žmuonis pasibaidīs*.
Liekarstva – vaistas: *veršis baig nusitrīsti, nabžinau, kuokiū liekarstvu badūti.*
Lipicieris – Liuciferis: ēk, nusiprausk, vākščiuoji kāp Lipicieris.
Līžuvė – apkalbos: *išėk ī buobīna*, *ta visuokiu līžōviu prisiklausīsi*.
Liukta – kanalai dūmams krosnyje*: liukta nieka nabtrauk, rėks vālīti.*
Liuogeris – 1) netvarkinga krūva*: pasikabink drabužius, sūmete ī liuogeri, ka rėks vilktīs, būs kap iš gerklies ištraukti;* 2) lūšna, apleisti pastatai: *tus liuogerius senė reikieji pavālīti*; 3) nedaili, apsileidusi moteris: *kas gal žānītīs tuoki liuogeri. Geriau akiečis ī truoba īsivėlkti*; 4) sunkus, storas žmogus*: tuoki liuogeri sunke sarginti – nie pakelti, nie paversti.*
Liuodūti – krauti, dėti: *ka priliuodāva vežėma, arklė čiut pātemp.*
Liuoka – klampynė, purvynė: *kāp kels išsėmali, vīna liuoka, gali kaliuošius pamėsti*.
Liuosas – burtas, burtų pagaliukas: *gausma liuosa traukti; kas ištrauks trumpuoji, būs praluošis.*
Lizdauti – 1) sukti lizdą, tupėti jame: *musiet vėštas dieti pradies, mačiau vīna kita jau lizdaun*; 2) draugauti (vaikinas su mergina).
Liūdi – 1) statybininkų gulsčiukas: *ronstus rėk sulėsti pagal liūdi, vuo ta kompā nasuės*; 2) krovinys, nešulys: *kap tuoki liūdi i parvežiet, da ī kalna*. *Ka ī pakalni, ta nieka nasakīčiau*.
Liūbīti – mėgti: *aš kuopūstu naliūbīju, nu anū mon skrondi skaust; Jie liūbīji bulbīnėki, sieskės pri stāla.*
Liūsininki – neturinti darbo*: atėn pas mōnis i prasied lig pītu kap kuoki liūsininki, vuo mon kaltūns kilsū, aš tap namuoku.*
Līdītīs – šlapti lietuje: *nastuoviek lauki, nasilīdīīk, ēk ī vėdu.*
Līkinti – taupyti, palikti*: palīkinsu i tau kunsniōka pīrāga.*
Līštvėki – plona lentutė, juostelė: *līštvikiem truoba žadiejuom apkalti. I gražau, i gal bėški šalti sutūries.*
Lozgis – 1) nulėpausis: *turu paršelōka, nu tuoks lōzgis, ka nēk nu šalīs;* 2) kvailas: *kon tuoks lōzgis gal išmanīti, su anūm pri darba napasirėmsi, gali tik pastumti.*
Lukuta – skudurai, drabužiai: *susirink sāva lōkutus, vuo ka aš surinksu, nie trėti dīna narāsi*.
Lundūnis – piršto galo auglys*: lundūnis pėršta gāla nujiedi, i kauliuks iškrėta.*
Lunkavuoti – apeiti, aplenkti: *atsisieda čiut na truobuos vidurie, i lunkavuok jie nuori.*
Lūpt lūpt – sunkiai eina (ištikt.): *kap čia daba ēni – lūpt lūpt. Išsitīsk biškiōka*.

Luoduorius – nevykėlis, ligonis: *nie tuoks dėdelis luoduorius, kap apsėmet.*
Luojuotīs – bartis, koliotis: *nu ka anuos i valiuo luojuotīs, arī i arī kap kālis*.
Luokāmītīs – godėtis: *pasiluokāmījau tuo darža kap dorni, vuo ravieti nie kam.*
Luoska – malonė, palankumas: *jie jau tuoki Puondīva luoska, kon padarīsi*.
Luoskava – linkusi, maloni, nori: *a na luoskava mōna putrėkis pasriebti*? .
Luotā – stogo karkaso lentutės: *ka luota užsėded, jau dėdels darbs padarīts*.
Luotīti – kalti lotus*: stuoga apluotīji, dabā jau dengs*.

M

Majadna – keista: *ana tuoki majadna, ka nagali vierīti*, *čia pat šnek, čia pat ātšnek*.
Majėdnė – keistai, išradingai, įdomiai., neįprastai.
Majėčīti – painioti, trikdyti*: akis apmajėčina; Čīst susimajėčinau, vuo gal i teisībi sāka*.
Magarīčis – vaišės po sandorio: *pardave telīči – statīk magarīčiu* (fraz.).
Magazins – parduotuvė, sandėlis.
Magazėnlaukis – vietovardis, dirvonas, kur kadaise stovėjo magazinas: *Magazėnlauki šīmet šīnausma, vuo karvi raištīsma papjaunie.*
Makačiuols – grūstuvas, kočėlas: *turu gėra makačiuola, bolbiu kuoši išmakačiuolī kap vāpna.*
Makars – lazda(?): iš dainos: *Tupi vėlkas už tuoruos ba kailiōka, ba skūruos. Aš tuo vėlka nabijau, su makaru pabaidau.*
Maklekieti – virti, kunkuliuoti, tirštėti*: nu, jau būs bulbīnėki išmaklekiejusi, tūjau galiesma valgīti*.
Makliarka – nerimta, plepi moteris*: i tu pašnekiejė kap Duršieni makliarka*.
Makliavuoti – sukčiauti*: turgū turi tap žiūrieti: makliavuo par akis, ī na sīki apmakliavuojin*.
Makliorka – linkusi apgaudinėti, sukta moteris.
Maks, makiuks – piniginė, kapšas: *atidūk su visu maku, ka tuoki obagi ī, taturī, gal vīna sīki prijies.*
Maladiets – šaunuolis: *vuo mona dālė uns ī maladiets*.
Māliava – dažai, spalva*: kaiž, a tuoki māliava truoba tiktū? A nabūs par rīški?*
Māliuorius – dažytojas: *liūb sakīdava, ka uns gers māliuorius, dirb akurātne.*
Maliavuoni – piešinys
Māliavuoti – dažyti, gražinti: *tuokė rāgana nie pasimaliavuojis naītėksi*.
Margaziets – tokia medžiaga suknelei.
Margazietėni – pasiūta iš margazieto
Marmaliūti – neaiškai kalbėti, niekus pliaukšti: *marmaliū kaip žīds.*
Marūdnas – niūrus, nuobodus: *pončiakas nerti ī baise marūdnas darbs, muni mīgs prāded jimti.*
Marūdinti – lėtai dirbti, ilginti darbą: *judink judink, namarūdink* (iš dainuškos).
Mašīnavuoni – javų kūlimas, kūlimo talka: *prisītīkiau kap mašinavuone*.
Materjuols – medžiaga, mediena: *iš tuoki materjuola nieka napadėrbsi*.
Matka, matkiki – sruoga, sruogelė (siūlų): *še, nupirkau kelis matkikis spalvuotu siūlu, galiesi siuvinieti.*
Matuocikls, macikliets - motociklas
Mažin, mažinė – beveik, vos ne: *kuol' karvi pamilžau, mažin kiaura parlijau*.
Māžvaikis – vaiko proto, nesubrendęs: *al ėk ėk, māžvaiki, a vāka šūda nai(š)šika?*

Melnīči – malūnas*: nabturu miltu nie saujis, gausma ī melnīči važiūti.*
Mėgli – nesusivokianti, kaip migloje vaikštanti.
Miglinieti – nesusigaudyti, painiotis.
Mėgšas – miegalius: *Nu kelkis, a ciels mėgšas esi, ka niekap nabišmīgti?*
Miera – saikas, matas: *dāvi gēra miera, ronka nadrebieji*.
Mierkavuoti – bandyti: *jimk jimk namierkavuojis, vuo kits pajims*.
Minkėšas – nepavykusi duona: *musiet pėčiu par mažā iškūrenau, dūna kap minkėšas, ruods ka nadakėpusi i sužmėgusi.*
Minīčka – ponia, panelė (iron.): *ve ve, kuoki minīčka atsirāda*.
Minkštōtis – silpno proto, naivus: *nu ī tuoks bėški minkštōtis, kāp anam sakā, tāp vierī.*
Mīga – aruodas: *pelie mīguo nadvies iš bāda* (fraz.).
Mīguom – tučtuojau, akimirksniu: *mīguom ātneši i pādedi ī vīta*.
Mīžinti – greitai nuvyti, nuginti*: numīžink tas karvis ī kėta gāla, ka nabiparētu; Vištas iš darža išmīžinau.*
Mīžauti – 1) per daug skubėti, dirbti neatsakingai: jie *da tāp mīžausi, išginsu iš dėrvas*; 2) garsiai juokauti, klegėti: *kuo čia mīžaunat? A darba natōrat?*
Mikenas – menkniekiai, atliekos*: kaiž, kor tas šīna mikenas dieti*. *Musiet karve puo kuoju pamėsu, tasuminī ī miešla.*
Mišiūgana – kvailė, nenormali: *apsiriedē kap mišiūgana*.
Milžti – nešioti, drengti: *pāliets jau tāp numilžts, sarmata i apsivėlkti*.
Milvinti – vilioti, išgauti: *milvina milvina i išmėlvina.*
Mėgšas – miegalius: *kelkis, nabūk mėgšas, i pusrīti pramīguosi.*
Mongstītīs – raivytis, tampytis: *kātins unt pėčiaus parsimīguoji, ta dabā mongstuos*.
Monstis – vaistinis tepalas: *gal turi kuokiuos munstīs, pėršts pradieti pūliuoti*.
Muliuks – mažas veršiukas: *ėnu muliōka pagirdīti*.
Mundrapīpkis, i – gudrus, gudri.
Murliuotā – medinio pastato paskutinis sienų vainikas, ant kurio keliamos atramos (kazilai) stogui
Muruoduos (muruods) – man rodos: *muruods, ka čia buvau pasidiejusi, ali narondu*.
Musiet, musietās – gal, galbūt, turbūt: *Musiet atės, ka žadieji*.
Muoda – 1) būdas: *juoki muoda nagaliu*; 2) protas, saikas, ribos: *nu a jau suvisam iš muodas išējuot*? *Kuo čia šūkaujat ba muodas*? *Nasutink nie juoki muoda, sāva gīst i vėskas.*
Muotriška – moteris: *tuoki muotriška bōva užējus, ali napažinuojau, nieka nasāki ir išėji.*
Muotriškėnis – moteriškas: *tas dvėratis muotriškėnis.*
Muozeris – pipirų trintuvė: *paūstīk, kāp muozeris kvep, sluoga nasėrgsi.*
Muozuoti – teplioti, murzinti: *namuozuok, vuo išplauk švarē; Kor lindā, ka tuoks i(š)simuozuojis*?
Murksuoti – kiūtuoti: *kātins morksa par dīna pri pėčiaus, pėlis i ūdega nugrauš.*
Musuomiris – musmirė: *tuokiū gražiū musuomiriu užejau, iškada bōva palėkti.*
Musuojė-pelėsiai: *palauk, nasukliunkink pīna, gal kuoks musuojis užsidieji.*
Muoterka – veržlė: *īmesk muoterka ī krebėki, tabūnī pri visū, kuol prirėks.*
Mūčīti –1) kankinti, varginti*: anam arkli nagal īdūti, mūčī ba pruota*. 2) nenorom suvalgyti: *tuoki dėdeli gābala īrėtina, ka vuos vuos sumūčījau*.

N

Načiesinga – neturinti laiko*: ana tuoki načiesinga, i musimīžti nator kada.*
Kyla – trūkis: najimk su sīla, vuo gausi kīla.
Nagētkas – medetos (gėlės): *liūb sakīs, ka nagētkas ī liekarstvā, ali aš nažinau, nu kuo.*
Naginieti – čiupinėti, valyti: *šīmet bolbis kap žirne. Kuol nunaginieji, kol prīskuti, i pīta aten*.
Nakabuks – velniūkštis, nelabasis*: prīš smerti anā iš sīnas nakabuka linsdava, su lazda anus daužīdava.*
Naktinieti – ilgai dirbti naktį, neiti miegoti*: kažkap papratau naktinieti, ta verpu, ta pončekas neru.*
Nāmiera – nesaikingumas: *jied ba nāmieras, vuo šik kuol āpžerg*.
Napadālīji – toluma, didelis atstumas: *nusikrausti ī tuoki napadālīji*.
Nārava – užsispyrimas*: turiejuom arkli su nārava*.
Naravists – užsispyrėlis, nervingas.
Narāvītīs – pykti, priešintis, irzti: *arklīs pasiōta narāvītīs, čiut vežėma nasulauži, misliau, ka mumis ištaškīs.*
Nasilkas – neštuvai: *iš māšinas anon unt nasilku īšneši, kuojuom nābriemi.*
Natrivuoti – neiškentėti, netekti kantrybės: *su ana i pats Puondīvs naištrivuotū.*
Navalnīks – beteisis, belaisvis: *gīvuolīs ī navalnīks, ali i uns šėrdi tor*.
Navalnu – negalima, nevalia: *visīm sakau i sakīs: na sāva navalnu rušiuoti* (imti, vogti).
Nažutka – liemenė.
Nedieldīnis – sekmadienis; *dā puora nedieldīniu, i jau Velīkas.*
Nērštva – neršimas, zyliojimas: *lāksta puo šuokius, musiet, nērštva užėji*.
Nešmēni – našta, nešulys: *nešmēni ronkas lig žemis īštimpi.*
Niekdielės – šiaip sau, be reikalo: *aš nuvėsu pas anon niekdielės apsimētusi, viskon išssiteirausu*.
Niekdžiugis, - ė – džiaugiasi niekais, naivus.
Nie pakirbai – nė pajudėti (priev.): *siediek i ka mon nie pakirbai*.
Niušt – viskas, galas: *da gaudavau kapeiku, vuo daba niušt*.
Nubimbliejis – menkas, suskurdęs, neaugantis: *avis tris jierāčius vėdi, du kap i nieka, vuo vīns nubimbliejis, musiet, naaugs.*
Nūbungas – pabaigtuvės, pabaigtuvių vaišės: *davi nūbungas, i užvīšiejau biškiōka*.
Nučiuprīnūti – papurtinti už čiuprynos:*Už tuoki darba rėk gerā nučiuprīnūti. Ka kėta sīki žinuotū, kor nagus kėšti.*
Nudūkis – nukvėpęs: *alus jau nudūkis, nebskanus gerti, vīnas mīlis.*
Nuje – taip, tikrai*: ta gal nunėši babūne pīnōka, a nuje?*
Nukelnieti – nuskurdinti: *je, vagis bint sīnas i lintīnas palīkt, vuo gaisras čīsta nukelnie.*
Nuleiliejis – menkas, silpnas: *a musiet tas vāks saulis namātis, nuleiliejis kap dievi tievi*.
Nuliuopusi – liūdna, bejėgė*: kuo siedi tuoki nuliuopusi?A musieliū apsijiedė?*
Nupucūti – nurauti, nuskinti su jėga*: vaka, ī žirnius īpūlin nanupucūkit su viskum, naišraustīkit.*
Nuprosti – nušašti lūpas*: su kum bučiavās, ka lūpas nuprōsa?*
Nusidaužti – užsiimti kuo nors, veikti ką nors*: jie naturi kum nusidaužti, vīna pėršta īsikišk ī dontis, kėta ī sōbini i šuokiniek unt vīnuos kuojis.*
Nusmuokis – netekęs skonio: *gal iš puo liguos tāp ī, mon kuožnas valgis atruoda nusmuokis.*
Nusivadiejis – netekęs stiprumo gėrimas, beskonis.

Nuodieji – viltis: *da ī nuodieji pas Puondīva.*
Nuovīti – žudyti, naikinti: *kīk tū žmuoniū par kāra išnuovīji, ali i dabā visakuo ī.*
Nuprausti – nuskriausti, atimti turto: *bieda žmuogu nūpraus i ba moila*.
Nusmaukti – prarasti turto: *je je, ta nālaimi dikčiuom nūsmauki, ali pātis gīvi, sveiki, atsigaus.*
Nušliednas – nuožulnus*: našuok nu daržėngali tāp tīsē, naskubiek, nušliednē lēskis unt žēmis.*
Nuštėla; nuštilk – nutilo; nutilk*: vies bėški nuštėla, gal nablīs; nuštėlk, kīk gali kruokti.*
Nupūtnagis – negrabus, nevikrus, ištiža.
Nurarieti – nubildėti, nulėkti*: nurarieji kap velns dūši pagāvis*; *Nu pat viršaus skādas nurariejau*.
Nusikalieti – ilgai išbūti nedidelėje erdvėje, nusisėdėti: *gīvuolē par žīma staldi nusikalie.*
Nutelžti – numesti, nutėkšti: *nusiriedi, nūtelži drabužius ī kompa, vuo kits tor ēti iš paskuos.*
Nuzgūbīti – nuskriausti: *kūdie tap nuzgūbījē mēdi, reikiejē tik apatinis šakas apipjaustīti.*
Nužārīti – trumpai nupjauti, nukirpti (žolę, šakas, plaukus): *tuokius plaukus nusižārījē, kap vīrs atruoda.*
Nūbingas – pabaigtuvės: *bulbikis ta nūkasiem vuo ta kap su nūbinguom?*
Nūdarbi – darbinga diena arba moteriškė*: nažinau, kas čia su munėm pasidāri, esu tuoki nabnūdarbi, kap apsimīguojusi.*
Nūds – niežulys, kūno nešvarumo pojūtis.
Nūgalē – iš eilės, nieko nežiūrint*: ka supīksu, visi gausit nūgalē.*
Nūkrama – nugeibėlis, nupiepėlis, nuospruoga (apie gyvulius): *tuoki nūkrama nie kuo auginti, tik pāšara pūstī.*
Nūpiza – netikėlis, nevykėlis: *tuoks nūpiza munī napakuomondavuos.*
Nūrupa – menkas, neaugantis (apie gyvulius): *bōva tuoks nūrupa, tuoks i tabie, naaug nie švėnta dīna, stuov vītuo.*

O, U

Ongus – neskubus, apsnūdęs*: māžasis vāks tuoks ongus, a nabūs apsėrgis, gal grips kabėnas*.
Onge – lėtai, nenoromis: *tap onge šīrīt kieliaus, kaižikuo mīga trūkst, nabišmīgtu.*
Oksusas – actas*: mon patink silki su cibuliem i ōksusu*.
Onkštara – inkštiras*: karve iš nōgaras vīna onkštara ištrieškiau*.
Orpti – vergti, paminti po kojom: *kuožna gali paorpti, tik užsisiesk.*
Ožgalis – lenta arba plokštė, kuria iš prieko ar (ir) iš galo perskiramas vežimas, kad niekas iš jo neiškristų, neišbyrėtų*: užsidiesu abōdu ōžgalius, važiūsma tuorpu vēžti*.
Ontežis – skardis: ontežie jau turiet būti žēmūgiu, uns pītū pusie ī. .

P

Pablīdīkšt – žvilgt (ištikt.) skersom arba iš po antakių.
Padāčkas – padėklai*: rēk daržinie padačkas pakluoti, unt plikuos žēmis nagali mīžius dieti, supelies i grūdā suplieks*.
Padelkas – sijono apačia: *rīkmeti bōva tuoki rasa, kuol parbridau iš ganīklas, vėsas padelkas kiaurā paršlapa.*

Padieris – ligotas: *ākis tuokis padierusis, musiet sergi.*
Padīvīti – įsižeisti: *padīvīji puoni, natėka, ka pasakiau.*
Pādvasa – badmirys, liesas, pusgyvis: *uns tuoks pādvasa bōva nu mažėns.*
Pajiedėni – vaišės, gausus pavalgymas: *būs pāgrabs, būs pajiedėni*.
Pajimka – įsiuvas, rūbo klostės suėmimas*: pajimkas bėški na vītuo padarītas*.
Pagādītīs – giedrėti: *ve, bėški pradieji pagādītīs, gal rītuo būs graži.*
Pagātavs – pasiruošęs, įmanytų kažką daryti: *iš tuo pasiutėma pagātavs sau ī sōbini konsti*.
Pagatāvīti – paruošti: *aš pītus pagatāvīsu, vuo su večeri pātis pasipruovīkit*.
Pagrābininka – laidotuvių dalyviai: *pagrābininka jau išsiskirsti, numiškė da bėški pasilėka.*
Paguliетronki – kreivarankis, kreivai dirbantis, netaiklus.
Pakabus – 1) patogus: *tievuks padėrba grieblōka, nu tuoks pakabus, tuoks lėngvus, runkuo najuntu*.
2) imlus, geros galvos: *namisliau, ka uns būs tuoks pakabus, ali kāp gerā muokėnas*.
Pakabē – patogiai: *padiek iš tuos pōsis, mon būs pakabē, narėks par stāla sākiuoti*.
Pakājus – ramybė, nuolankumas: *dūk mon pakāju kuoc švėnta dīna*.
Pakajinga – rami, soti, apsnūdusi: *karvi prisišlimti kiaupīniu, ta dabā i gol tuoki pakajinga.*
Pakalėnīji – karta*: tievū grieka vakams iš pakalėnīju ī pakalėnīji atsilīp.*
Pakara – nuolankumas, ramybė: *pakara daug gal*. *Ek su pakara, na su ūpara.*
Pakarčiū – iš eilės: *ka ės pakarčiū, kliūs i bakarčiū (fraz,).*
Pakarnus, i – nuolankus: *pakarnīsis veršis dvi karvis žind (fraz.)*.
Pakībri – ilgų kojų, nestambi*: pakībri karvėki, ali mon užtėnk, bi pīnōka dūd*.
Pakīloti – pasikėlusi, mėgstanti pasirodyti: *kas nažėna, ka ana pakīloti ī, kaliedininkus kuožna mėta prījam.*
Paklads – palaidas, paskleistas: *šīns paklads tabie, ėsma griebti*.
Pakėpalūti – padaryti kepalus: *pakėpalavau šešis kėpalus, tīk puo mōna pečiaus i tātelp.* :
Pakričiuoti – papurenti (rūbus), lygiai paskirstyti klosteles: *pakričiuok runkuovi, ī susisokusi.*
Pakloka – gyrius, pagyrimas: *baisė nuor pākolkas, gluostīk i gluostīk kap šoni.*
Pakutī – (ištikt.) leistis bėgti, dėti į kojas.
Palaukiejė – pasitinkantys, laukiantys ko nors, dalyviai: jaunųjų vestuvėse, laidotuvių palydos, krikštynose kūmų su kūdikiu, paan.
Palestrėnts – bastūnas.
Palagėni – pašiūrė (pastatas): *tīk palagėniu prisistāti, ali vis tīk da vītas mažā, vėsas kīms rakībuolas apkrauts.*
Paliecevuoti – pažadėti, aukoti: *paliecevuojau visīms švintīsims, ka bėški gīvėnima palingvintū. Musiet, ka dūs, ta i dribtelies (fraz.).*
Paliepšīti – palepinti, pamaloninti, pagerbti: *valgīk valgīk. Juk svetīs esi, nuoru nuors bėški paliepšīti.*
Palingvicas – nugarinė mėsa: *pavindzījau palingvicus, al par daug sudžiuovinau*, nu, *ilgiau laikīsės*.
Palkōsas – paauglys: *seniau tuoks palkōsas jau su vīrās ī prādalgi stuodava*.
Pametūtīs – vaipytis, erzinti, pamėgdžioti: *nasipāmetūk, vuo tuoks i palėksi.*
Pamilka - apsirikimas, neatidumas: *tuoki pamilka turiejau, ka nagaliu nie kitam pasakīti.*
Palmisks – pailga didelė lėkštė: *dešrikis i kudlietus diekiam ī palmiska, vuo bōlbis aplinkū apdiedliuosma.*
Pamuočnīks – pagalbininkas: *tau gerā, jau turi pamuočnīku, vuo munīje da ī padelkas kabėnas.*

Paniuos – pirmyn: *ka nieks namāti, aš už krēsti – i paniuos unt numū.*
Panibērīji – išdidumas, pasipūtimas: *kepurėki unt šalīs – panibērīj(i) kap šunīs (fraz).*
Paniberns, paniberna – išdidus, išdidi*: ve ve, kuoki panibērna, nie pašnėkinti nėn.*
Pielčius, papielčius – pelenų diena: *rītuo papielčius, ta jau lāšinius pakavuosu.*
Papiežis – ligotas, sustiręs*: kaižkuo veršis tuoks papiežis, stuov nuosi nulėdis, nie pīna nāger.*
Papijuojims – 1) pieno į tešmenį paleidimas*: paveiziek, kāp gražė paršelukā žind, pats papijuojims, kiauli dabā pīna dūd. 2)* valgymas*: nu i pataikė atėti un(t) pāti papijuojīma. Musiet matė, ka stuogs kilnuojis.*
Paplastunski – paplazdom, skubiai*: nūliekiau paplastunski i viel parkleipiau.*
Paprūga – moters rūbo dalis (liemenukas, prijuostė); arklio pakinktai.
Papūtna – pakeleivinga mašina: *diel mōnis nasirūpink, aš parvažiūsu su papūtna.*
Parietka – vestuvių palyda, pulkas*: sāki, ka parietka būs nadėdeli, ali pėnkis puoras ba piršliū.*
Parietkininka – vestuvių pulko dalyviai: *parietkininka puo vėsa suoda dāvies, matā, piršlīs pasikavuoji ka napakārtū.*
Pruobavuoti, papruobavuoti – bandyti, pabandyti, ragauti: *še šaukšta, papruobavuok, a nieka natrūkst.*
Parasuolis, parasuolninks – skėtis: *munī parāsuoli narėk, pasijiemiau kōska* (t.y. skepetą).
Parkaliūti – pirkinėti, pirkti be reikalo: *naturu tīk piningū, ka galiečiau visuokius niekus pārkaliuoti.*
Parkupčius – spekuliantas, perpardavinėtojas*: nagali palėkti truobuos narakintas, visuokī parkupčē valkiuojės.*
Pasalėnis, pasalėni – klastingas, klastinga, tykantis iš pasalų: *nabijuok luojinti šunīs, bijuok pasalėni.*
Pasibičīti – pasipuošti: *pasibičīk, tievs vaiki parved*.
Pasiduopuoti – pasitikėti: *napasiduopuok raišu vėlku kuojis napamōšis (fraz.).*
Pasgardīti – paniekinti, papeikti: *napasgārdīk mōna patruovas*.
Pasibičīti – pasitempti: *pasibičīk, kažkuoks vaikis atēn, gal būs tāvasis.*
Pasigurmuliūti – pasibrukti*: pasigurmuliūk puo galva apsiaustą, būs minkščiau, vuo tap naišmīguosi gerā, atsikelsi kap gėrta.*
Pasikuolīti – pasigirti*: iš anuos kuo prašīsi, tuo nagausi, gali tik pasikuolīti, vuo napasiskuolinti*.
Pasislavinti – pagarsėti, apsijuokti: *unt visuos parakvėjis pasislavėna kap valkata.*
Pasizapāsīti, zapāsīti – pasiruošti atsargų, pataupyti: *bėški pasizapāsījau kiaušėniu Velīkuoms*.
Pasināšīti – įsismaginti, noriai ką nors daryti: *vuo aš pasināšījau vakarās vilnas verpti.*
Pasikonsti – erzinti, apkalbėti, plakti liežuviu*: mōnis napasikonsi, nagalvuok*.
Pasipruovīti – pasirūpinti: *āčiu už pusrīčius, vuo su pītās pasipruovīk.*
Pasirinkti – nudvėsti*: kaižkap mon šīmet nasėseki su pērinimu: trīs žunsītė pasirinka, i kiti tuokī nasusitupiejin.*
Pastijuolka – grietinėlė: *kātins pastijuolka nūlaki; Unt rūgšta pīna bėški pastijuolkas užpilk, būs skaniau.*
Pasistilgieti – pasistengti: b*ėški pasistilgiejau i ūžbaigiau ravieti, nabnuorieju tuo galioka palėkti.*
Pastrigas – laikinos siūlės*: naužmiršk pāstrigas ištraukīt, vuo išėsi kap ciguoni apskarmaliejusi*.
Pasubinuots – pataikūnas, pastumdėlis, tarnas: *mon pasubinuotu narėk.*
Pasuole – pupelės: *turu atlīkamu pasuoliu, gal nuori i tu pasisiek, dūsu kelis saujikis*.
Paškūstva – niekšė, paleistuvė: *ėk lauku, paškūstva tu, prišikā paluovi, snōki sumōrdīsu* (katę

bara).
Pašnārks – raištelis*: užsirišk pašnārkus, vuo prisimīnsi i apvėrsi*.
Pašuolīs – pašalas*: kuol pašuolīs naišėjis, nagali unt žėmis siedieti.*
Papīrāgīti – papirkti, pavaišinti: *rėk papīrāgīti, vuo ba tuo galiesi dontis unt gėmbis pasikabinti.*
Parakvėji – parapija: *mūsu parakvėji ī turiejusi du kōnigus, vuo dabā vīns čiut išsilaika.*
Parkupčius – spekuliantas, perpardavinėtojas: *visuokī parkupče valkiuojės, nagali palėkti truobuos narakintas.*
Parōnkiū – po ranka, patogiai, parankiui: *parsikelk krėsti ī kėta pōsi, būs parōnkiū bolbis mėsti*.
Pārpti – miegoti, knarkti: *ka ī tīk darbū, nie kada pārpti.*
Parpūsti – parbėgti, greitai pareiti: *parpūti ī numus kap raits*.
Parsargas – sezoniniai susirgimai: *atėn rudū i prasėded visuokis parsargas*.
Parsivuokti – pareiti, parsirasti*: kīnuo šū pasikuori, ka tu parsivuokė*?
Patruova – valgis, patiekalas: *vīrams putra na patruova, anīm rėk miesuos, lašiniū*.
Patolžis – pavandenijęs, patižęs*: bolbis šīmet naskānis, tuokis patolžusis, kpo vundinie bovusis*.
Patvalāski – palaidūnė: *iš tuokiuos patvalāskis nieka duora nabūs.*
Patumulkšt – gurkt (ištikt*.) kon nutvieri, ton ī savi patumulkšt.*
Patvīluoki – pasalūnė*: patvīluoki buoba kap šū pasalėnis – abijū rėk bijuoti.*
Pauparis, pauparka – prekiaujantis per atlaidus: *nuoriejau abruozdėli su sava pātruonu, ali nie vīns pauparis naturieji.*
Paurpti – pavergti, paminti po kojų: *kuožna žmuogu gal paōrpti*.
Paveizdė – gražiai: *anī dabā tāp paveizde truobas īsitaisin, ka i mon ākis slīst.*
Pavīdelninks – pavyduolis: *tuoks pavīdelninks gal vudens šaukšti paskundinti.*
Pavīniū – į tą pačią pusę; kalbėti pritariant: *jie napavīniū šneki, baisė užsiunt.*
Pazamietīti – pastebėti: *nie napazamietījau, kāp atejė, ka nie šū nasuluoji.*
Pāzuomatis – bažnyčios arba kapinių patvorys: *par ātlaidus liūb stuoviesma pāzuomatie, nėdavuom ī bažnīči.*
Pazvanā – paskambinimas varpais žmogui mirus*: jie nanuori mon skuoluos atidūti*, *pasidiek unt pazvanū.*
Pėckelis – teplius, terlius.
Peckeliūti, peckiūti – teplioti, nešvariai dirbti.
Pečiōrka – niša krosnyje su durelėmis arba atvira: *pasidiek pirštīnis ī pečiōrka ka pradžiūtū*.
Pėč(š)lūsti – pečiaus šluota (duonkepei iššluoti): *susirišau nauji pėčšlūsti, dūna kėpsu*.
Pėklīti – rūkyti: *ėk pėkīlti ī kīma, i tāp vėsa truoba prismardina*.
Pėrdals – bezdalas, paperdimas: *naraukīk nuosis, māža vāka pėrdals nasmėrd.*
Perstekie – žeberklas: *kīk tin su persteki taprigaudīsi, gali vīna, kėta žōvi nudurti, jie pritīkuosi.*
Pėstīti – lepinti*: pėsīī ton mergelka, lielies vītuo laika, napasidžiaugs kada nuors.*
Perėkli – perekšlė: *perėkli nu lėzda nūlieki, rėk ėti šilta skōrli uždieti, ka pers naužšāltū.*
Pielīči – dildė.
Pielīti – dildyti, galąsti*: peili tāp išpielījė, ka piršta čiut nanusiriežiau*.
Pielavuoti – dildyti su dilde (pielyči), galąsti: *pjūklas ī atsipjuovis, bundīsu pielavuoti.*
Pīlavuoti – pjauti su pjūklu ar peiliu: *miesa vindzīkluo sudžiūvusi, pīlavuojau pīlavujau, kuol atrunījau šmuotōka.*
Pilnīji – pilnatis: *kuopūstus rėk svadinti par pilnīji, galvas gerā sōks i būs kītas.*
Pikiūti – sunkiai, ilgai dirbti*: dīna iš dīnuos pikiavau pri statības.*

Pilvinieti – vaikščioti atkišus pilvą: *darba naužsijam, tā i pilvinie vėsa dīna.*
Pipinti – gerai maitinti, tukinti, šerti: *atēji, bėški padirba, mislī ka pipinsu tuoki darmajieda.*
Piršis – kulšys, šlaunys.
Piršinga – didelių, storų šlaunų moteris.
Pīšā, pīšins – suodžiai, suodinas: *a pečiu bučiavā, ka tuoks pīšins?*
Pitlenti – eiti labai smulkiais žingsneliais: *žonsis ī prūda nupitlēna*.
Pitli pitli – (ištikt.) eiti smulkiais žingsneliais.
Pėzenas – labai smulkios duženos*: na iš aukšta takrėta, ali pūdelis ī pėzenas suēji*.
Pizeliūti – atmestinai dirbti, painioti*: pripizeliavā, ka pats biesas nie gāla, nie pradžiuos narāstū.*
Pizius – niekšas, nepatikimas, menkysta: *su tuokiu pizium naužsidiek, juk matā, kas par žmuogus.*
Pīzdavuoti – keikti, išjuokti*: susitekis gerā išpīzdavuosu už tuoki darba.*
Platsubēni – storo užpakalio moteris: *vīrams patink tuoki platsubėni, īkrimt kap ī pātalus.*
Plazdieti – skubėti, spėriai eiti: *nuplazdiejau ī krautuvi, al nabspiejau, uždāri*.
Pleperza – plepė, niekus plepanti: *naklausīk tuos senuos pleperzas*
Plerpsuoti – sėdėti išsidrėbus, nieko neveikti: *plērpsa už stāla gāla, vuo tu i linkavuok anōn.*
Pleštekie – peteliškė, sumenkusi moteris:: *kas tin iš anuos balėka – pleštekie i daugiau nieka.*
Plēštekis – gyvulių, ypač avių, liga: *āvis tāp kuosie, musiet pleštekiū īgāva*.
Pliksubēni – neturtinga mergina, išsišėrusi višta: *vīna pliksubėni višta valkiuojēs, ī lėzda nabēn, rēk nukėrsti. Dā pradies gīduoti.*
Plikākti – aukštos kaktos mergina; nepūrėta aguona ar rožė: *šīmet baisē daug plikākčiu agūnu užsipīli, raunu raunu, ali vis īšlend.*
Plikinieti – vaikščioti pusplikiam: *apsiriedīk šilčiau, naplikiniek, nēk ī lauka tuoki pōspliki kap iš truobuos išvarīta..*
Plunšinti – purtyti: *patalus gerā išplunšink, ka plunksmas nabūtū ī gōmulus sušuokusis.*
Pluoščiūti – eiti: *tuoki keli kuol nupluoščiūsu*.
Pliupinti – gerai maitinti, penėti: *žīmėni kiauli da puora nedieliu papliupinsu, vuo paskiau riešma..*
Plīkti – užsodinti, apsėti didelį plotą: *užsiplīkiau tuoki darža kap kulkuozi, galiesu džiūti par vāsara kap rōpki.*
Piktjūkis – piktas juokas, pašaipa*: muni tuoks piktjūkis pājiemi, vuo ana spigin sāva i vėskas.*
Pliōdri – netvarkingai apsirengusi: *unt paveiziejīma gal i graži, ali ka tuoki pliōdri.*
Pliudrinieti – vaikščioti: *aš jau sāvuojū vākū kelnikis vēlku, tapliudrinieji puo āsla.*
Pliudri pliudri – vaikšto (ištikt.) vaikas.
Pliopkis – staigmena, smūgis*: vuot pliopkis, ka nažinau, a jūktīs, a riekti*.
Pliōrkšt – pliurkšt (ištikt.): *tik išlėdau vištas iš stalda, jau i pliōrkšt trīdala ī kīma veduri*.
Pluonīma – smilkiniai: *sāka, ka ī pluonīma žmuogu gal i su sprigtu užmōšti.*
Plūgavuoti – arti, knisti: *kormis darža tāp išplūgavuoji, ka viskon turiesu atsvadinti.*
Pliūrīti – mušti: *ka muotīna su ronka užpliūrī, vāks nie najunt.*
Pliōrpti – srėbti: *pliōrp bulbīni ka ausis linkst.*
Pliurpstīti – pilstyti, pylinėti: *pasisemk vōndens kīk īšgeri, nie čia kuo pliurpstīti*.
Plustieti – skubėti: *nuplustiejau ī pīva, ali šīns dā naišdžiūvis, bėški pajudinau i nagriebiau*.
Plunkti – eiti: *tuoki kēli nuplunkiau kap bāpruoti.*
Pončeka – kojinė*: nusiauk vilnuonis pōnčekas, truoba šėlta, kuojis i tāp našals*.
Puo pėrmu – pirmiau: *puo pėrmu rōnkas nusiplauk, vuo tada pri stāla sieskės.*
Prabuočīti – dovanoti, atleisti*: gavā ī kākta i prabuočīk, jie nanuori ōntra sīki gauti.*

Prajuovs – 1) padauža: *musiet kėta tuoki prajuova kap tu unt svieta nie*; 2) prasimanymas, išdaiga*: užteks, ka tuokiū prajuovu nagirdiečiau.*
Pragarbavuoti – prakeikti, ilgai minėti*: baig muni pragarbavuoti, vuo aš nabijau nie bėški.*
Pramāzinti – pražiopsoti, praleisti progą: *Kāp aš pramāzinau tuoki pruoga. Kuoc ī sobini sau konsk ės pasiutėma.*
Prapūlēni – prapultis: *nu jau su šīnpjūti šīmet ciela prapūlēni, līn i līn*.
Prašmorkšti – suviduriuoti: *nagaliu pīna gerti, tūjau prašmurkštu.*
Pravadīrius – vadeiva, pramanytojas: *uns ī visū pravadīrius. Ali vīna sīki užės unt žmuogaus, nulėnks strienas.*
Pravarėni – pertvara tarp tvarte surištų gyvulių: *karvi pravarėnis lėnta išlauži.*
Pravints – kelionės maistas: *pravinta sudiejau ī maišėli. Naišmiečiuok bajimdams*.
Pravuodīti – vyti, ginti, varyti: *kīk sīkiu tōn velni vėšta išpravuodīju iš darža, vuo ana i viel dūdās, plunk ka dōlkis rūkst.*
Prazurduoti – prarasti, netekti: *kaižkur pėrštīnis prazurduojau*.
Pražėlpa – prašvito, pašviesėjo: *kap atsikieliau, bōva tuoki tōmsi, dabā jau bėški pražilpa.*
Preikšas – meilužis, svetimas vyras: *a biesam tuoki preikša i laika. Musiet anā susigādī.*
Prėklas - 1) įkyrus: *sėnis baise prėklas karšinti;* 2) neskanus: *žuviū taukā ī prikli gerti, ali šiāp tāp vāka nušnėkinu.*
Prėklasti – nepatogumas, kliuvinys: *palėka mon māžuoji mergėlka, ta dabā turu tuoki prėklasti, tumpaus kap kātins su pūsli.*
Priklītīs – įkyrėti: *kuo čia priklījīs, ėk, užsijimk kum nuors*.
Privilīji – privilegija*: i tāp visuokiū priviliju tor, i da kaižkuo īška.*
Prīlaids – paauglys (apie gyvulį): *vuo, a matā, tas paršėlis jau ciels prīlaids.*
Prīmierka – rūbo pasimatavimas: *rītuo atėk unt prīmierkas.*
Pritōkis – priaugęs nešvarumų: *varinatis tuoks pritōkis, padiejau prīsienie i užmiršau apmerkti*. *Dabā jie nuori su duntiem graužk.*
Prikrimpliavuoti – kietai pririšti: *gerā prikrimpliavuok karvi. Jie pasilės, išmaišīs vėsa stālda i daržīni.*
Priliegnoms – švelnumas, meilumas: *juoki priliegnōma natōr*.
Priliegni – švelni, maloni: *nu diktē priliegni, kuoc pri ruonuos diek.*
Prīčina – priežastis: *ba prīčėnas i dūmā iš kāmina narūkst* (fraz).
Pripumpūti – įtikinti, nuteikti, prikalbėti: *prīšniek, pripumpū, vuo tos dōrnius i vierī.*
Prisibūdinti – išmokti, įgyti sugebėjimo: *kuoki čia muoksla rėk. Kap dirbi, puo bėški, puo bėški i prisibūdini.*
Prisienīs – prieangis: *prīsienie bėški šalčiau kap truobuo, pīna tin pādedu, ka nasuginžtu.*
Prėklasti, priklītis – įkyrumas, nepatogumas, kliuvinys; įkyrėti: *prižadiejau brigadieriū kuožna dīna lapu kiauliems priskinti, ta dabā turu tuoki priklasti.*
Prīkluoda – pamokymai, prisakymai, priekaištai: *gana jau tū prīkluodu, aš mintinā žinau, kon pasakīsi.*
Prīšininki – priešinis kambarys, kamara: *rėktū kāti īlėsti ī prīšininki, peliū īsėmeti.*
Prīšmuoža – prieskoniai: *diel mōnis prīšmuožu gal i nabūti, ka tik drōskas natrūktū*.
Prizūra – šukuosena: *tuokius gražius plaukus turi, tau juokiū prizūru narėk.*
Prizūti – šukuoti, daryti šukuoseną*: īsikaitin unt ugnīs vērbala i suk plaukus, i prizū, kuol nudėgins.*
Pruobavuoti – mėginti: *papruobavuok i tu, vuo gal patiks.*

Pruočka, pruočkeli – bažnyčios tvarkytoja: *pruočkeli paprašiau, ka cālūna pariedītū*.
Pruosas – lygintuvas: *nastatīk pruosa unt gāla, da apvirs i nusidēginsi*.
Pruosavuoti – lyginti: *abrūsu nie kuo pruosavuoti, geriau su kuočielas išmunkštinti*.
Pruovīti – švęsti: *rēk tievōka mētinis pruovīti, da gīduoriu naužvadinau.*
Pucūti – plėšti, grobti: *špuokā jiemi vīšnis pucūti, nagaliu nie atginti, ūžgol kap debesis*.
Pundāmints – pamatas, pagrindas: *ēnu, truobuos pundāminta snīngās apkāsu, šaltis tāp natrauks.*
Puodi – krikšto sūnus arba dukra*: prīlieki pri mōnis puodi, saldainiu naturiejau, kapeiku daviau. Vākū i tas už naujīna.*
Puo pirma – pirma, pirmiausia*: puo pirma ōgni užkorsu, vuo paskiau lieksu ī stālda.*
Puo pāsku – iš paskos, vėliau*: ēk munī puo pāskū, navėlkēs puo kuoju.*
Puomieti – atmintis: *puomieti aš turiejau gēra, tik ka nieks ī muokslus nalēda.*
Pupžīdis – nepriteklius, kai atsargos baigėsi, o naujų dar nėra iš kur gauti. Dažniausiai pasakoma su įvardžiu pats: pats pupžīdis, t.y. sunkiausias momentas. Gyvas yra ir frazeologizmas: Pats pupžīdis – bajuorams bads.
Purmuons – vadeliotojas: *vuo ta tau purmuons, pruo arkli ūdega namatīti.*
Purmuonauti – vadelioti: *še vadžis, bėški papurmuonauk, kuol cigarieta užsidēgsu*.
Pursliuotīs – bartis, burbėti, taškytis seilėmis: *nanuorieji arkliū atidūti, pursliavuos pursliavuos, ali gāva nulēsti nuosi.*
Puoniavuotīs – įsigalėti: *musiet jau i munī grips praded puoniavuotīs, nuosis kap mīžti mīž.*
Puormūti – formuoti (šiuo atveju: priskirti arklius): *vākar arklius puormāva, mon tī pātis palėka*.
Puortmaniuks – piniginė: *puortmaniuka īsėkišu ī vidėni kišēni, ka naištrauktū kas torgū.*
Puosnāgas – kanopos, kojos: *užsitrauk kelnis unt batu, vuo prisikabinsi snīga i puosnagas pašalsi*.
Purpūti – murkti (katė*): katūtis užsėlip unt kōknis, užsitrauk už varėniu i purpū kōntins. Tin vītėki šėlta.*
Pusiaužniūga – pusiau parkritęs: *ka slīdau pri stālda, da Dieva laimi, ka pusiaužniūga atsiriemiau ī viedra.*
Pusiūti – dalintis pusiau: *valgīk pati, nie čia kuo tuoki konsni pusiūti.*
Pusūpkis – gilus kaliošas*: ka palīn, ba pusūpkiu naišbrėsi.*
Pōnčeka - kojinė: *vīna pōnčeka ī, vo kituos narōndu.*
Pōsrakis – pusę laiko perėti kiaušinai: *ēnu paveizieti, kas puo perēklis dēdās. Jau pōsrakis, būs matīti, katrī tušti.*
Pūstīti – veltui leisti, eikvuoti, švaistyti*: užsidėrbk, vuo tada pūstīk, jie tuoki luoska.*
Pūpti – pykti, nesikalbėti*: nažinau, kuo ana tāp pūpst, kuo širdījēs*.
Pūrieta, pūrėni – pilnavidurė: *tāp nuoriečiau pūrėniu agūnu īsitaisīti. Darža atšvīstu.*
Putriūti – srėbti putrą: *turi tuorielka pōtras puo nuosi i putriūk.*
Pūtriuks – gelumbinis šiltas apsiaustas*: vaje, tievā a ta pūtriōka tau da napasiōva?*

R

Rab rab – (ištikt.): *tik rab rab nu vėšku i gul unt žēmis, kuojis pastātis.*
Rabieti – brazdėti: *kas tin rab unt vėšku? Lipk atsārgē, da nurabiesi baskubiedams.*
Rabražintīs – baldytis, braižytis, lipti: ēk *pruo duris, nasirabrāžink aplie truoba.*
Ragātki – laidynė: *mesk puo biesū tōn ragātki, čiut ī longa napatruopījē.*

Rakībuola – rakandai*: atsiimk mon iš puo kuoju tus rakībuolus, a jau vītas naturi kor susidieti, kelk un(t) stuoga, jie kitur nātelp.*
Ra ra rai – (ištikt*.): sukrēta visi ī vežėma i ra ra rai ī pakālni*.
Ārinti – brazdėti: *šū linciūga rārin, par ilgā ī prīrišts*.
Rākti – **1.** dirbti, veikti: *kon tėn raki par dīna, parēk kuoc pavalgīti.* **2**. Susižeisti, prasidaužti: *veiziek, kākta prasirakē, kraus nubiegis*; **3**. Prasikalti: *keli vištālē naprasėraki, musiet, perēkli užšaldi kiaušinius.*
Rasuoda – sodinimui skirti daigai*: runkuliōku rasuoda nabluoga, ali sietinē da par maži raustīti*.
Rasuodininks – sklypas rasodai (daigams) auginti*: ī rasuodininka i ciboliu kur nakur īkašiuojau*.
Rasiet – gal: *vuo rasiet jūs daba pas monis atvažiūkit*.
Rāškažius – patogumas, malonus gyvenimas*: rāškažius i gēra žmuogu sugadėn.*
Ratavuoti – gelbėti, padėti: *puondīvati, ratavuok nu tuokiuos nālaimis***.**
Rētžīgės – retkarčiais*: rētžīgės i aš nuvēdavau, vuo dabā nie ūžnešama nabnuoru.*
Rauduonlēzgis – pareigūnas (policininkas?): *par Atsimainīma Puožerie i raudonlēzgis bōva, gal giminie kīno, a tāp sukiniejuos.*
Rausti – krimsti: *vāks sausa dūnėki raus.*
Ravs – griovys*: īsibīgiejau i šuokau par rāva, kap vėrsti parvirtau.*
Ravidavuoti – mėsinėti, operuoti*: išravidavuok žōvi, galiesma pasikēpti.*
Rētžīgės – kartais: *rētžīgės liūb važiūsma ī ēžerą skalbtīs.*
Režentīs – spirtis, priešintis: *nuoriejau katūti palākinti, ali namuok da, režėnas ātbuls kap viežīs.*
Rėmbla – neužauga, susitraukęs: *tas rėmbla paršelis tuoks i būs nuspruogis, tik juovala pūstī*.
Riezarni – skerdykla.
Riezininks – plėšikas, skerdikas, mėsininka: *nāktē napalėk peili un stāla. Jie kuoks riezininks īpols, i čiops anon.*
Rik vuo rikt – (dalel.) kaip tik, toks pat: *vāks rik vuo rik(t)ī tieva.*
Riekuntē – labai reikia, būtina*: longus riekuntē rēk naujus dėrbdinti, vies ēn kiaurā kap par vartus*.
Riktavuoti – tvarkyti, derinti*: suriktavuojau visus siūlus, galiesma verti ī staklis.*
Rincelis – ryšelis: *pasidiek čia sāva rinceli, kap ēsi, i pasijimsi*.
Rōpčiuks – mėsos iškapotojas turguje: *rōpčiuks bōva pažīnstams, ali i tat gābala miesuos nusėmeti.*
Rōkana – susiraukėlė: *naraukīkēs, vuo palėksi kap rōkana, kas tavi žānīsis tuoki.*
Rōki – užpakalis: ē*k stātē, patruopīsi ī rōki kātē.*
Rondavuoti, rundavuotīs – nurodinėti, patarinėti: *munī nieks naparondavuos. Pakelk kuoji i anam parondavuok.*
Rukšla – raukšlė*: snokis jau vīnas rokšlas, vuo da su vaikēs dūdas.*
Rondītīs – nurodinėti, komanduoti: *māžas dideliam narōndīkēs.*
Rubaška – palaidinė: *apsivilk rubāška, puotam da vies partrauks.*
Rubavuoti – plėšti, vogti, atimti: *ōbaga nieks narubavuo. I kon iš anuo atimsi.*
Rubauninks – plėšikas: *nāktē napalik peiliu unt stāla. Atės rubauninks, grībs už peili i visus išpjaus.*
Rubuliūtīs – ritinėtis, vartytis: *parmeti muni par pēti, ali šiāp tāp išsirubuliuojau*.
Rui – (dalel.) ša, nutilkit: *vakā, rui, tievs mīgt, ka nabūtū nie krepšt.*
Runīti – sunkiai 1) pjauti, riekti: *peilis unt vītas nājam, čiut dūnas atrunijau;* 2) eiti*: vuo, Petrōsi atrunī, pasitraukit, lēskit anā atsisiesti.*

Runžūlė – rąžymasis*: runžūlė lauža, nieks napagniauža (fraz.)*
Rukšmīži – jaustukas, vartojamas kaip emocinis sušukimas: *Vuo tu rukšmīži, kāp tau pasėseki*.
Ruoda – kalba*: su tuokiu puonu trumpa ruoda.*
Ruodlīva – šneki, turinti daug kalbos*: jau tuoki ana ruodlīva, vuo mon čiesa nabie klausītīs*.
Ruodavuotīs – kalbėtis: *sieskės, ka užejė, pasiruodavuosma, juk na kuožna dīna*.
Ruodavuoti – patarti, nurodyti, tartis: *vakā naturietū kištīs, ka tievā ruodavuojās*.
Ruomiks – išpjaunantis patinų sėklides.
Ruomīti – išpjauti patinų sėklides*: jau čiesas paršelius ruomīti, keturiū nedieliu pats tas*.
Ruopšti – kasti bulves: *pamažu ruopštu vīna. Ali kuol visas nuruopšu, juk rēk patē išpīliuoti.*
Rupieka – rupūžė (keiksm.): *aš tau, rupieka, paruodīsu*.
Rušiuoti – liesti, judinti*: juk sakiau, ka narušiuok, vuo najīškinti nagū nakėšis.*
Rūgla – labai smulkus, lyg rūkas lietus*: musiet i naišauš par dīna, tuoki rūgla i tvīluos.*
Rūglīti – lyti labai smulkiais lašeliais: *i viel rūglī, ruods jau bōva pašvīsiejin.*
Rūguoti – priekaištauti: *baisē rūguoju, ka tuoki fielinga karvi mon pārdavi.*
Rūpis – žemės kaupas, po kuriuo bulvės laikomos: *supīliem bolbis ī rūpi, kaiž a napašals. Gal da reikietu par vīna luopeta žēmis užmēsti.*
Rupūžinieti – rinkti kažką smulkaus: *špuokā vėsas vīšnis baig nurupūžiūti*.
Rupūžiūti – vargti su smulkiais daiktais; čiupinėtis: *bolbis šīmet smolkis, ta kuol prīskutu, rupūžiūju, rupūžiūju posi dīnuos.*
Rupūžiūti, rupūžiūtīs – keikti, keiktis*: kuo čia dabā rupūžiūjatīs, gerūju akis išsikabinkit, jie tuoks reikals.*
Rūta – įstiklinto lango dalis*: vies īšdauži vīna rūta*.
Rūžavuoti – pykti, priekaištauti: *nēšk, atidūk, paskiau da rūžavuos lig ōmžiaus gāla*.

S

Saliegeris – rėmuo: *musiet sėlki nakuoki bōva, saliegere kīln i kīln.*
Samadrīlius – naminė degtinė: *išvāra tuoki samadrīliu, ka nusitručīti gali išgieris.*
Sandaliets – sandalas: *nupirkau mergelka sandalietus.*
Sarvuola – kūno skysčiai: *kuoji niekap naužgīn, vis da sarvuola vārv.*
Sausgila – sausa pilvo gėla, be viduriavimo: *kaižkuo sausgila tāp skaudē suk pėlva, ēnu kūmpara išgersu, gal pamāčīs.*
Sieniuks – prieangis: *išnešk kaliuošius ī sieniōka, dabā vādaluojās puo kuoju*.
Senbizda – senis: *ka aš ēčiau už tuoki senbizdas*.
Silkiūti – valgyti silkę*: tīk sėlkis pripirkau, galiesma ciela nedieli silkiūti*.
Sinti – dusulys, astma: *mētā septinti, kap turu sinti* (iš dainuškos).
Sintininks – sergantis dusuliu*: senis ī sintininks, nieka nabgal dirbti*.
Skāda – laiptai: *nanubildiek tumsuo nu skādu.*
Skalombīti – skleisti gandus, skambinti, garsinti apkalbas: *vėsa suoda apskalōmbīji*.
Skānuliūti – varvinti seilę, labai trokšti ko nors: *skānuliū tuo vaiki, ali tas nie ī ton posi naveiz.*
Skarūčiuotīs – dejuoti, guostis: *skarūčiuojas kap višta kiaušėni padiejus.*
Skaržīti (s)– skųsti (s*): bėški kas, i lek skāržītīs māmā.*
Skātierti (**skuoterti**)– staltiesė*: aš dā turu kelis numinis skuotertis.*

Skeliaudrėki – skiltelė, skiedrelė*: atsipjuoviau lašiniū skeliaudrėki.*
Skindinīs – skenduolis, skęstantysis*: skindinīs ir ī brėtva kabėnas.*
Skinstgruobē – plonosios žarnos: *nasivalkiuok naktimis, da kas skinstgruobius palės (t.y. užpuls su peiliu, paleis žarnas).*
Skivītā – skiautės, draiskanos*: iš marškiniū vīni skivītā balėka.*
Sklīdarūti – eiti*: kōr dabā sklīdarūji*?
Sklonstis – skląstis: *tāva kuoji ka(p) pekluos sklōnstis, visi bātā par maži a par siauri*.
Skrēbinti – kepinti, skrudinti: *spirgiukus bėški daugiau paskrēbink, skanesni būs.*
Skreits – sterblė*: laikīk skreita, vuobūlōku dūsu; maži vakā skreita drāska, vuo dideli šėrdi.*
Skinsts; skinstē – skystas, skysčiai: *skinsta putra šeimīnas nagauda; skinsču pasriebis ilgā natrauksi, paslābsi.*
Skrīts– ratlankis (dviračio): *unt akminōka patruopījau, bėški skrīta sūlinkiau*.
Skrumbīti – smulkinti: *paskrumbīk pagaliōku, vuo aš ugnėki užkōrsu, truoba apšils*.
Skrumns – mažas, menkas*: skrumns gėmi, ali užaugs kap nuors.*
Skrumnē – taupiai, po nedaug*: šīna skrumne baturu, kaiži a baužtēksu lig pavāsari.*
Skrumnieti, skrumnavuoti – gailėti, šykštėti, taupyti: *unt valgi nie kuo skrumnieti*.
Skurla – nugeibėlis: *tas skurla naaug nie dīna, nie nākti. Pardūčiau, ali kon už tuoki gausi.*
Skūpītielis – šykštuolis: *nabūk tuos skūpītielis, dūk atsikonsti.*
Skūpoms – šykštumas*: ali tu turiek tuoki skūpōma. Pagātavs konsni iš burnuos ištraukti.*
Skūps – šykštus*: skūps i už kapeika užmėris* (frz.).
Skūpieti – šykštėti: *jie naskūpiesi, i naturiesi*, *ali ka par daug, ta virš nāmieras.*
Sniedūni – užkandis prieš pusryčius: *ōnksti kielin, žmuonis išalks, rėk sniedūnis nunėšti*.
Smagstītīs – nerimti: *šėrdis kaižkuo smāgstuos, ka naatsitėktu kas*.
Smālčius – lydyti kiaulienos taukai: *liūb tėpsma smālčiu un(t) dūnas, da drōskas užsibarstīdavuom, i rīdavuom ka žundā plīšdava, vuo dabā vakams nie atsispīris naīsiūlīsi.*
Smālīti – rūkyti, dūmyti*: prismālina vėsa truoba, pīpki iš dontū nakrimt.*
Smalieti (prismalieti) – prirūkti, prisikaupti suodžių: *pėčius prismalieji, visus dūmus muš atgal*.
Smarkavuoti – dėtis stipriam, labai stengtis, skubėti: čīst *nabtōr sīluos, bi tik smarkavuo kap jauns.*
Smurgiuotīs – 1) verkti, verkšlenti*: nie kuo čia smurgiuotīs diel tuoki nieka*. 2) blogai dirbti: *tāp pasismurgiuoti kuožnas durnius gal, ali tu truopne padirbk.*
Smōrgi – snarglė, nevykėlė, neišmanėlė: *i tu kap smōrgi Vuorelati iš pāspaudkalni (*NB- gyvenanti Spaudos kalno pakalnėje).
Snuopinieti – žioplinėti: *vėštas snuopinie puo lauka, ilgā līs.*
Snuopi – žioplė: *kuo čia snuopinieji kap snuopi; Al ėk ėk, snuopi tu a snuopi.*
Smarsas – prieskoniai, kvapas*: taukū nabturu nie smarsa; Bėški pīnōka īpilsu diel smarsa.*
Smarvi – 1) jėga, stiprumas: *al nasakīk du sīkius, da turu smarvis*. 2) dvokas, kvapas: *tuoki smarvi čiut dvāsis naužtrauki.*
Smauguliūti – nenorom, retai ką nors daryti*: visū piningū nadūk unt sīki, smauguliūk po bėški; vėštas da smauguliū, kartas rōndu vīna kėta kiaušėni*.
Smuoks – kvapas, skonis: *pasklės jazmina skāni smuoka (iš dainos); nabturu smuoka, bi trūktū bėški druskėkis.*
Smuožīti, susmuožīti – ragauti, sudėti prieskonius: *tu muoki viedarus gerā susmuožīti*.
Sonsuka – posūkis: *par sonsuka čiut nu vežėma su visu šīnu nanūliekiau, tāp staigė arklius užplieši.*

Sōntapa – santapa: labai nevikri, nevykusi moteriškė, sugniužusi, lyg iš molio sutapnota: *apsižānīk tuoki sontapa, ta kor anon diesi?*
Spācierius – pasivaikščiojimas, bastymasis: *a viel ī spācieriu trauki*?
Spācierūti – vaikščioti, bastytis.
Spakains, i – ramus, rami: *spakaini karvėki, gali puo pėlva atsigōlis milžti.*
Spakājītīs – rimti, ramintis: *spakājīkis nuors bėški, kas čia par durnoms užėji.*
Spaknuoti – vaikščiuoti pirštų galiukais: *spaknuo kap jieratis* (t.y. ėriukas).
Sprakčiuoti – kaukšėti kulniukais, guviai eiti*: ve, kuoki mōndri, ēn, sprakčiuo – rūra rukčiuo.*
Spāsabs – išsigelbėjimas*: liūb sakīs, ka nu kāra i māra nie spāsaba.*
Sprēčītīs – priešintis, ginčytis*: sprēčīkis kīk valiuoji, ali kas žadieta, būs ka(p) padieta*.
Sprindžīna – spyruoklė: *je, jauns en kap un(t) sprindžīnu, vuo sens čiut kuojis pāvelki.*
Sprinklieti – kosėti, springti: *kuo sprinklieji, a sausas konsnis gerkli plieš?*
Spītlīs, spītlius – spiečius: *jie spītlius par rugīna lek, ginkės, vuo jie par bulbīna – ākminiu pavarīk.*
Spėtras, spitra – aklas, blogai matantis; akla, blogai matanti: *a spėtras gal kėli paruodīti?*
Spėtri – akloji, blogai matančioji: *ta mona spėtri akis nieka nabīveiz, siūla sunkė baīveru*.
Spitriuoti – stengtis įžiūrėti: *pruo longa nabīspitriuojau, ka tu atėni*.
Sprinklieti – kosėti, springti: *kon ītraukė ī gerkli, ka sprinklieji?*
Sprindžina – spyruoklė: *musiet laikruodati būsu parsukis, a nabūs sprindžina nutrūkusi.*
Spruduliūti – 1) slidinėti: *nasučiupinieju ādatas, spruduliū tar(p) pirštu*; 2) ištrūkti, išsisukti: *ka supūli visi kap šeškā, čiut i(š)sispruduliavau.*
Spruogila – kibirkštis: *iš eglėniu pagaliū daug spruogilu lāksta*.
Spronguliūti – nenorom valgyti,vangiai ėsti: *nieka nabjied, sprōnguliū kap su atbulās duntiem, jie nuori, krušk su mītu par ōntra gāla.*
Sponka – sąsaga, spaudė: *sponkas apatėki ištrūka, runkuovi klėdarū kap sūrmaišis.*
Spuotka – palikimas, ligonio prieš mirtį dovanoti daiktai*: čia mon kap spuotkus palėka.*
Spuotkiuks – lėkštutė: *svīsta gnībōka padieji unt spuotkiōka, jie nuori, tarškink kap gōndras*.
Stalaunīnks – valgytojas, samdinys, darbininkas*: a stalaunīnks esi, ka lauki padūdams? Padieta unt stāla i jiesk.*
Stalavėnis – stalui skirtas, stalo įrankis (dažniausiai peilis): *su stalaviniu dūnas naatpjausi*.
Stanāvītīs, pasistanāvīti – stengtis, pasistengti*: kėta sīki daugiau pasistanāvīk*.
Stāniks – liemenukas: *seniau muotrikšas juokiū stanikū nanešiuoji, nažutkas apsivėlkdava*.
Statītīs – didžiuotis, pasikelti: *en išsistāčiusi, nuosis nie su karti nadagausi*.
Stavuoti – pakęsti, iškęsti*: nagaliu stavuoti iš pasiutėma.*
Stibīns – staibis, rankos dilbis: *stibīnus nusiplauk.*
Stėčas, stėči – užsispyrėlis, užsispyrėlė: *vuot stėči karvi, niekam kitam pīna naišdūd, tik munī.*
Stičīti – priešgyniauti, nenusileisti: *stičī kap varlie prīš dālgi***.**
Stegerīs, stegerē – stagarai*: vėsas bolbis vabalā nujiedi, vīni stegerē, nabibūs kuo kāsti.*
Strikts – velnias, biesas: *a strikts tavi čia i ūžneši?*
Stilgietīs – stengtis, dėti jėgas: *nasistilgiek, vis tīk navaliuosi*.
Stīrininks – vestuvininkas be poros: ī *puoras navadėna, vuo ī stīrininkus nėsu.*
Stradūra – rūsčios minos, paniuręs*: kam čia mon tōr riepsuoti tuoki stradūra, tėnī* (teeinie) *kur nuor. Truobuos kōmps pasivalīs*.
Strājīti, strājītīs – puošti, puoštis: *strājīkis, strājīkis, ali pelieda už tavi strajnėsni*.
Strainі – puošni*: straini panėli, ali plika subinėli*.

Strainiuška – puošni, puošeiva.
Stramužīti – drausminti, tramdyti: *arklius tāp sustramužīji, ka nie vuotāga nareikieji, ēji su vieju*.
Strubučīti – skubinti, raginti*: muni strubučīji, vuo pats nājudi*.
Strīkina – soti, visko turinti: *nieka nabsiūlīk, esu strīkina lig snāpa*.
Strikts – nalabasis, velnias: *nu kor tas stikts viel išsivėlka?*
Strubuliūti – trypinėti, painiotis po kojomis: *veršoks jau strubuliū aplie karvėki*.
Strulnīti – šikti.
Strungā – pakinktų dalis: *nadaužīk strungū, i na tū struoku sudėls* (fraz.).
Struoks – skuba, išgąstis*: tuoki turiejau struoka, ka vėsas utielis i blōsas apšāla.*
Stuorlūpa – storų lūpų žmogus: *ali ēk sau, su tuokiu stuorlūpa nasibučiūčiau, lūpas kap sōbini.*
Struošītīs – skubėti*: nie kuo struošītīs, i na tū struoku dūši iš kūna išēs.*
Stōmbis, stōmbre – stiebai: *bōlbis i stōmbrius išēji, musiet par daug miešla ūžvertiem.*
Stōkis – gabalas, augumas, stambus žmogus: *tuokiam stukiū rēk geruos pajiedēnis*.
Subiekcīji – lakstymas, skubi ruoša: *prīš vesēli i par pāgraba ī daug subiekcījis.*
Stuorašėkni – plačiu užpakaliu moteris.
Subinkīli – siauromis strėnomis: *subinkīli karvi niekam natink*.
Subinūtīs – čiupinėtis, gaišti laiką: *i rīkmetīs išauš, kuol i(š)sisubinūsi. A nagali paskubieti*?
Subingālvi, -is – negabi, -us blogos atminties: *nabuvau subingalvi. Baisē nuoriejau muokītīs, ali nabōva kāp.*
Subinšlūsta – palaižūnas, pataikūnas*: jau tuoks subinšlūsta, pagātavs ba muila ī sōbini sulinsti.*
Subinkākti – aukštos kaktos moteris, mergina.
Subinvaža – eiti pėstute (subinę vežti): *musiet i viel subėnvaža ī ātpuskus plazdiesu.*
Sugruobts, sugruobta – ligos nuvargintas, -a, sublogęs, -usi: *ilgā nablapuos, bāisē ī liguos sugruobts.*
Sugurmuliūti – suglamžyti, subrukti*: susigōrmuliavā marškinius, ta dabā vėlkis kap iš gerklies ištrauktus.*
Suguonīti – sužaloti, sugadinti*: tuoki grāži mēdi suguonījē, a naīškada*?
Suopi – gėla, opumas (jautrumas skausmui): *Na tuoki dėdeli suopi, kuo čia altaravuojīs?*
Susigruobstīti – susigaudyti, susiprotėti: *iš tuo dēdeli struoka nabsusigruobstau, kon badarīti*.
Sukėmbris – sustiręs, nejudrus*: ronkas sukimbrusis, nie pirštu nasūlenku; Kaižkuo veršuks tuoks sukimbris, nie pri karvis nēn.*
Sunduks – lagaminas: *sundōka puo luova pakišk, i giliau pastumk, ka nakliūtū.*
Sonsuka – 1) susiraukęs, susisukęs: *a mislīji ka bēji kas tuoki sonsukas:* 2) posūkis: *naliek tāp grēta par sonsuka, pritūriek arklius, vuo mumis išmiečiuosi.*
Sontapa – ištiža: *geriau akiečis ī truoba īsinēšu, na kon tuoki sontapa īsilēsu.*
Sulaminti – sulamdyti, sulaužyti: *daviau dvērati pavažiūti, i sulamēna, rats ī aštūnki susēmeti.*
Sulpieti – čiulpti: *tie saldaini, pasulpiek*.
Sulpietīs – aikčioti, sulpsieti iš skausmo: *tik bėški piršta īsipjuovē, vuo sulpiejīs kap rōnkas natēkis.*
Sukliuokti – sublogti, turėti tuščią pilvą.
Sukliuokusi – iš alkio sukritusiais šonais, nepriėdusi: *ganīkla pilka kap kolnis, karvi paren parkliuokusi, pīns čīst ī ragus sulinda*.
Susibritkīti – pasišlykštėti: *susibritkījau gerti iš tuoki krūzati*.
Susigādīti – 1) praversti*: namesk lauku, dā susigādīs*. 2) susitaikyti: *kuoc unt didžiūju švėnčiu rēk susigādīti.*

Susistuobūti – nusistovėti, sunormalėti: *sveikata bėški susistuobāva*.
Sušliotusi – sutižusi, dvokianti (apie moterį), sušutusi prakaite: *nagali siedieti šalip tuokiuos sušliōtusis, nuosi rīt.*
Suvisam – visiškai: *nu je, imk i suvisam unt alūžnas pasidiek.*
Sūkornis – sūkurys (plaukų ar vandens): *gerā susišukūk, sūkōrni plaukā stati stuov*; *Vakā, ežeri nēkit maudītīs pri akminū, tėn sūkōrnis gal ītraukti.*
Sūtrauka – nedidelis, ligotas, susitraukęs žmogus ar gyvulys. Kartais pasakomas kaip keiksmas.
Sūžliugini – dvokianti, sužliugusi, stora (moteris): *tuokē sūžliuginē vāsara tik sklepi vīta*.
Sužmēgti – sukristi (duona): *dūna sužmēga, par mažā pēčiu īkūrenau, vuo gal miltā bluogi bōva.*
Sužniogti – susmukti (apie žmogų): *jie mušīs, nagluostīk, līk iš kairies, ka i sužniogtu*.

Sutrivāžīti – sutrikdyti, sutrukdyti: *vuo, i sutrivāžīje muni, mislījau ka nieks namāta.*
Svātieti – svaičioti, niekus kalbėti: *nasvātiek, išsimīguok bint sīki*.
Sviebele – degtukai: *sviebeliu nabrōndu. Muruoduos, da turiejau krebėki*.
Svėmpti – skaudėti, mausti: *Ka pasiota donti svėmpti, mabžinau, kon badieti.*
Svetauna – mėgstanti svečiuotis, nepasėdinti namuose: *vuot svetauna buoba, vėsa suoda su naujīnuom apēn.*
Svetimtīka – savanaudė, svetimo tykanti: *nabūk svetimtīka: sāva napalēsk, al(i) i kėta natīkuok*.

Š

Šabūti – linguoti galvą, lankstytis: *a nanusiedi? Kuo čia šabūji kap žīds prīš pēčiu?*
Šakuočka – kapoklė s formos, su kotu: *aš kiauliems bolbis su šakuočka kapuoju, vuo kiti cielas dūd.*
Šakiuoti – lyg prišikinėti; išdrabstyti, netvarkingai išmėtyti: *reikieji šīna ī dėdelius kupsčius sudieti, vuo dabā prišakiuojuot po pīva, vies išvartīs i būs puo visakuo.*
Šalbierka – švarkas, apsiaustas: *pasijimk šalbierka, vies kiaurā kuoš, da paršalsi pōsplikis*.
Šaluons – ešelonas: *mūsu šaluons sustuoji Vingrījuo, tėn i ūžbaigiem kāra*.
Šāstītīs – išlaidauti, švaistytis: *gal šāstītīs, kuol iš tieva kišēnis jam*.
Šiemals – didelės svarstyklės: *diek maišus unt šiemāla, visas bolbis i pasversma*.
Šienīti – geležimi pakalti rogių pavažas.
Šienėkis – kaustytom pavažom rogutės: *šienėkis lek nu kalna kap lēdžingas.*
Šiepa, šiepuks – spinta, spintelė: *padiek dūna ī šiepōka, pēlis tėn naīlins.*
Šikaliūti – skubėti*: našikaliūk, juk sau dėrbi*.
Šiktskīli – užpakalio anga: *prisiesk šiktskīli, vuo pelie īlins* (t.y. nešokinėk).
Šikt mikt – pasimetimas kalbant, nebeturėjimas ką sakyti*: mondras mondras, vuo kap rēk – šikt mikt, šikt mikt i puo vėsa mondrōma.*
Šikinti – laikyti veltėdį, neproduktyvų gyvulį: *šikinau karvi par žīma, misliau, ka vēsinti, vuo pasiruodi ka bergždi.*
Šikinīnks – lauko tualetas, būdelė.
Šikūtka – lauko tualetas, būdelė
Šikum bizdum – trypinėti, skubėti: *par vėsa dīna šikum bizdum, i nie ī kon paveizieti, čīst nieka*

napadėrbu.
Šikšnarūris – labai šykštus: *prī tuo šikšnarūri duntū talkuo naišplėksi.*
Škarādnas, -i – priekabus, -i, greit supykstanti(s)*: škarādna žmuogaus geriau napraplieštī, vuo ka pasius, nie su kūm naužkimši.*
Škarādītīs – nervintis, kelti triukšmą*: kuo čia škarādījīs, a šūds skīlies narōnd?*
Škundals – skandalas: *Kuo čia dabā diel šūda nieka tuoki škundāla sukielē?*
Škundālītīs – bartis, kelti triukšmą: *škondālītīs aš nanuoru, ali sāva taukās kita sōbinis i natēpsu.*
Škuorbuts – skorbutas: *jied kap škuorbuts*.
Škvāpki – bedantė*: vuo, jau išperdē duntōka. Dabā i tu būsi škvāpki, gausi plutas čiōlpti*.
Šlādars – šlitinuojantis (girtuoklis): *veiziek, a tik na tas šlādars tėn gol pri kapāliu*.
Šlādarūti – šlitiniuoti: *kaiž a uns tuokiuo tumsuo paršlādarūs, gal reikiejē parvēsti, liktarna pasijiemis.*
Šlapgarē – garai, drėgmė nuo garų: *ka prisirenk šlapgariū, lungā apsirasuo i nu palongiu vundū bieg. Turu skōrli pakluoti.*
Šlapgariūti – drėkti (apie kambarį): *didžiuoji kombari našilduom, ta kap duris pradāruom, tūjau šlapgariū privažiū.*
Šlapiūti – drėkti: 1) *truoba baisē šlapiū, jau vėsas lōbas baig pajūdūti, i grindis išpūs*. 2*) kuoji da bėški šlapiū, ali jau šāšas dēdas, gal i sugīs.*
Šlernuoti – vaikščioti su smukčiojančiu apavu: *ī kaliuošius īsispīris gali šlernuoti puo kīma, vis kuoji nabasa.*
Šliaups – vidinė pripučiama dviračio padanga: *šliaupa pradūriau, rēk luopa dieti*.
Šlibždavuoti – 1) kalbėti vos krutinant lūpas: *kōn čia šlibždavuoji, a puoterius kalbi?* 2) skaityti skiemenimis: *du skīrius tābaigiau, bėški pašlibždavuoju, vuo daugiau nēn*; 3) skaičiuoti: *uns skaitīti namuok, ali piningus sušlibždavuo*.
Šliučkenti – trinti, nešioti (drabužius): *runkuovis palēka nušliučkentas, blizg*.
Šliučkėki – pastumdėlė, nevikri: *tuoki šliučkėki, ali dirb gerā.*
Šliūka – apsileidėlė, nešvari: *kiauli švarēsni kap ta šliūka.*
Šmādars – judrus vaikas*: kuo čia šmādarūji kap šmādars.*
Šmādarūti – 1) šmėžuoti prieš akis*: karvi su ūdega šmādarū, dūd i akis*. 2) skubiai, nevykusiai dirbti: *jie tap šmādarūsi, ōntra sīki dėrbsi*.
Šmadarai šmadarai – (ištikt.): *anā niekada nie čiesa, viskon tik šmadarai šmadarai, apmiečiuo didžiūsius darbus, vuo par mažūsius parlip.*
Šmirgelis – tekėlas, galąstuvas: *nalīnsk pri šmirgeli, da pirštus nusivarīsi*.
Šmirgeliūti – tekinti, galąsti: *še peili, pašmirgeliūk bėški*.
Šmirkštīni – trykštanti srovė, fontanas*: ka ronka parsipjuovi, kraus kap šmirkštīni dāvi*.
Šmīrīti – 1) greitai važiuoti: *geru keliu bapėga šmīrīti*; 2) suduoti, traukti botagu: *aš tik sušmīrījau arkliams par šuonus i pasiledau unt numū*; 3) tepti šmyru: *rāta cīp, bėški pašmīrīsu*.
Šmīrs – ratų tepalas.
Šmīrins – tepaluotas: *palikau šmīrins kap velns, dūk karšta vōndens nusikašērīti.*
Šmols,-i – beragis, -ė*: je, velniū ī visuokiū – i ragūtu, i šmu*lū.
Šmōtkis – drabužiai (niekin.): *mēskit šmutkis ī krūva i gīvenket*.
Šmula – plikakaktė, aukštos kaktos: *nasusitėm(p)k plaukū, i tāp kakta šmula kap kōlnis*.
Šmuots – 1) daug: *šmuots mētu praėji*; 2) gabalas: *tik veiz, kuoki dūnas šmuota atkėši*. 3) vieta: *ruods, prausēs prausēs, vuo paveiziek - snōkis šmuotās mōrzins*.

Šmuors – ruožas: *mīžē šmuorās suguldīti, jie šiauda parlauži, nabatsikels*.
Šiulenti – trinti, kasyti, glostyti: *beni skaust ronka, ka šiuleni*? *Paseiliuok ton vīta i pašiulenk, mažiau nīžies.*
Šiulšintīs – kasytis, trintis: *jie nōgara nīžt, ī pēču pasišiulšink*.
Šlūti – valgyti: *kon padiejē unt stāla, ton šlav ī savi***.**
Šondītīs – bartis, užgaulioti: *kap tik susitink dvi buobas, jau i šonījēs. Palēd visus velnius nu linciūga.*
Šonšlavas – sąšlavos: *navarīk šonšlavu ī pakompis.*
Špālierius – medžiais apsodintas kelias į dvarą; sodybą: *mačiau, jau parēn pruo špālieriu*.
Špars – smidras: *nuliek pri muočiōtis, anuos špars dėdelis, paskink kelis šakikis.*
Špiekē – stipinai (dviračio*): palauk, špiekius bėški suveršu, ve, kap klib.*
Špėlga – smeigtukas (plaukų): *susismeik špėlgas, baig iš plaukū išslīnsti.*
Špikula – akiniai: *a nie su špikulas naīspitriuoji*?
Špingaliets – neužauga: *gaidātis tuoks špingaliets, vuo čeršk prīšās kap sēnis.*
Špuokėni, špuoks – inkilas, varnėnas*: pri mūsu špuokėnis jau špuokiuka parlieki.*
Špuosas – išdaiga, juokas: *uns ba špuosu nagal*.
Špuosininks, i – išdaigininkas, ė.
Šrūbs – varžtas*: musiet tau galvuo šrūbs atsisōka.*
Šrūbūti – sukti varžtą, veržti: *gerā prišrūbūk, ka tekėnis nanuliektu*.
Štončka – kaspinas: *susirišk štončka, matā, ka i(š)silēda.*
Štrėkis – neilgas virvagalis*: vīrā kap štrikē, kelnis prisišiken (erzinimas, juokavimas).*
Štalpnus – talpus: *pinigėni štālpni, ali ka piningū nie*.
Štālpne – talpiai: *sieskities štālpnē, ka i kitīms vītas lėktu*.
Štaps – stabdis: *dvėrati štaps nutrūka i diejau ī rāva*.
Štapūti – stabdyti*: a biesas apstuoji, štapūk, vuo nulieksma ī rāva.*
Štelvuogi – ilga voga, kabinama jungiant du arklius prie akėčių, plūgo, kt.
Štimūti – gyvuoti, laikytis: *nu, ta kap štimūji? Štimūk štimūk, i tin mūsu nieks nalauk, spiesma i ba struoka.*
Štīvs, - a – 1) stangrus, nelankstus: *kuoji štīva palėka*. 2) tiesus: *tuoks štīvs vaikis kap lindri*.
Štīvē – tiesiai, tvirtai: *vāks galvėki jau štīvē nūtūr.*
Štunčkūti – puošti (mergaitę), rišti kaspinus: *kap ēsi ī muokīkla, plaukus suštunčkūsu***.**
Šūdniekis – niekalas: *aš tuoki šūdnieki nie rādusi najimčiau.*
Šūksnē – *čia* šuoliai: *ka tāp prilīn, žuolis darži aug šūksnēs, navaliuoju ravieti.*
Šūmnus, i – puikus, puošnus: *kap apsižānīs, visi šūmnuma išlakstīs.*
Šundītīs – bartis, svaidytis žodžiais: *ka išēni ī tālka, ī bint su kūm pasišōndīti*.
Šutuls – judrus: *tuoks šutuls munī napatink, nie pasišnekiesi, nie pasitarsi.*
Švāmalis – netikėlis, mažvaikis: *nu ciels švāmalis, žadieji mon arklius dūti, vuo mačiau Tēsius šīna vež.* .
Švėni – 1) kiaulė: *ton švėni jau reikietū unt šuona guldīti*; 2) nedora moteriškė: *su tuoki švini naprasidiek.*
Švintnavālga – mažai valgantis žmogus (iron.): *švintnavālga, kur važiūji? Valgau valgau, ka šeimīnēli namāta (iš pasakos).*
Švītrauti – puikuotis: *mačiau, ka puo ātlaidus švītrava, galva išrītusi, kas par aš – štiš, liek, naužgauk.*

T

Tābals – netolygus sukimasis, blaškymasis: *muni ēnunt ī tābala mie2čiuo.*
Tābalūti – eiti: *nu ta aš jau tābalūsu. Ēnu bėški unksčiau, nuoru unt sumuos paspieti*.
Taksavuoti – išparduoti, švaistyti*: matā, tievā tīk taupi, tīk žiūrieji, vuo tas viskon baig ištaksavuoti.*
Tapūžiuoti – tapnoti (negrabiai dirbti): *par vākara vīna pōnčeka nutapūžiuoju*.
Tarabānīti(s) – tempti, nešti, varyti*: tarabānīkis mon iš akiū, ka daugiau namatīčiau.*
Tartuoks – lentpjūvė: *rītuo važiūsu ī tartuoka.*
Tašilnī –tegu šyla: *užkurk ugniki, tašilnī truoba***.**
Tātīti – greitai eiti, bėgti: *vuo ka nutātīji par dėrva – kap zōikis*.
Tavuorčius – pabrolys*: mōna vesēlie uns bōva tavuorčius, vuo jau senē puo žēmis*.
Tavorčīsti – bičiulystė: *galietum ēti su munim puo tavuorčīstis, mon vīnā nubuode*.
Telēžiūti – nenoriai valgyti*: nie valga, nie kōn, tik telēžiū apsižiuojis*.
Terlīči – terlionė, terliojimasis: *Tāp čiesa naturu, vuo užsiėmiau kōgeli kēpti. Terlīči i daugiau nieka.*
Terliūzas – stambus, riebuilis: *vuo, kuoki terliūza užaugėna, ali ka kitīms vaka tap grētā i aug*.
Tiešītīs – guostis, juoktis, tyčiotis, džiaugtis: *nasitiešīk iš kėta bieduos, gal i tau tāp atsitėkti.*
Tintalūti – kalbėti, suptis*: īrėšu daržnie lingini i galiesit tintalūti*.
Tinsuoklis – nutįsėlis: *kap ēni par mėška, visuokī tinsuoklē par akis brauka*.
Timbūrka – mezgimo vąšelis: *mon tievuks bōva medini timburka padėrbis, vuo juk tada pirktėniu i nagalieje gauti.*
Traknus – didelis, stiprus: *kuoks traknus arklīs, vīns gal dvikinki vežėma traukti.*
Trants – niekam tikęs, prastas: *kuoki čia dabā tranta parvilkā, a da mažā kīmi tuokiū šūdu miečiuojas.*
Trasiuoti – valkiotis, vaikščioti: *a mislīji vėsa gīvēnīma i trasiuosi*.
Trātinti – 1) duoti ką nors*: ims tau kas i patrātins, gatavās atkiš*; 2) viduriuoti: *trātin ka sōbini plīšt*.
Traukšlē – meldai: *karvi īsėbred ī pjauni, prisijied traukšliu, saidriu i parlingū pilva velkina.*
Trepnas – kaltas, susitepęs, pažeidžiamas: *jie esi kuoc bėški trēpnas, jau i baukštās*.
Triči – ūpininkė: *mōna karvi ī baisi trėči, svėtims napamilši, naišdūd pīna.*
Trivāžīti – trukdyti, maišyti, trikdyti: *kun tik atsisiedau pri stāla, vuo tu i sutrivāžījē. Dabā būs šūds su parsmauka.*
Trivirvis – šykštus, pavydus: *uns vėsa omžiu bōva trivėrvis, vuo kon užgīvēna: puora lintū un(t) grāba.*
Trivuoti – kęsti, susilaikyti: *nagaliu zlāstiem trivuoti*.
Trīdals – skubrus, nekantrus, nerimtas.
Trīdalini, tridalnīči – skubri, nekantri, nerimta**.**
Trīdaliūti – nekantrauti, skubėti
Trunka – balius, linksmybės: *nu vuo i puo trunka, i puo vėsa gatunka. Vuo ja tāp stanāvijuos (t.y. ruošėsi)*.
Truopnas – patikimas, tikras: *ī truopnas žmuogus*.
Truopīti – pataikyti*: patruopīji kap su šaukštu ī kuoši*.
Truopnē – tikrai, tiksliai: *nagaliu truopnē prižadieti, kita dīna – kita naujīna.*

Triesti – išeiti, išsivilkti: *ištriesi kaižkor, nie numū barėk, ni nieka*.
Tručīzna, truča – nuodai*: rėk stāldi trōču padieti, žiorki širīt ka sprīgi iš kiauliu luovi.*
Tručīti – nuodyti*: īsipilk pīna, kīk čia gali su ta kvīnīni tručītīs.*
Truots – nuostolis: *dėdeli truota apturiejau, ali kon padarīsi*.
Truotīti – prarasti, netekti*: jie bijė truotīti, ta siediek dontis unt lintīnas pasidiejis.*
Tulnīti – čiulpti, gerti iš buteliuko(vaikas): *vāks vėsa pīna ištōlnīji.*
Tumieti – (su)tirštėti (sriuba): *bėški tapatumiejī, skanėsni būs; putra sutumieji, kap kuoši kabinsma*.
Tumžīg – tuojau, tuo pačiu: *bėški lukteliek, tumžīg da kiauliem īpelu i galiesma ėti ī pīva.*
Tuorpas – durpės*: ba tuorpu nėn truobuos īšildīti.*
Tuorpdirvuonis – dirvonas durpėms kloti: *rėk iš onksta užsijimti tuorpdirvuoni, kuol kas kits naūžtūpi.*
Tuorpas jimti – durpes kasti, ruošti jas*: kėta nedieli tuorpas jimsma, kuol visi darba ī krūva nasuėji.*
Tuorpīni – duobė, likusi durpes iškabinus: *vakā, nėkit pri tuorpīniu, varlie ītrauks.*
Tuštīms – paširdžiai: *ka ī tuštīma patruopī, i dvāsi užtrauk.*
Tūbā – ypač kietai suvelti veltiniai: *apsiauk tūbus, juk ī mėška važiūji, na kaliedininkus vėžti.*
Tūravuoti – pritarti, antrinti (dainuojant): *aš vadžiuoti namuoku, vuo tūravuoti galiu*.
Tūrietīs, tūrieti – laikytis, susivaldyti, laikyti: *ka da bėški, i būčiau nabištūriejis, tāp nagā panėža; jie nutvierė, ta i tūriek, nabipalėsk.*
Tūzinti – vaikščioti (storai aprengtas): *apsiriedīk šiltā i galiesi tūzinti ī kīma*.
Tvātīti – 1) godžiai gerti: *du pūdelačius ištvātījau;* 2) žįsti: *veršis karvi batvātījins*; 3) mušti*: ka nutvātīsu vīna sīki, žinuosi i rītuo.*
Tvīluoti – tylėti: *tvīluo kap kiauli ī ausi mīžama*.
Tvonkinti – ilgai nemelžti karvės: *napirk karvis iš torgaus, ātved ištvonkinta, tėšmini čiut āpžerg, vuo pīna nieka nadūs.*
Tulžti – 1) vandenėti: *bolbis šīmet naskānis, patōlžusis, nasuverd, kap mōils*; 2) apsinešti, apsitraukti: *mienū tuoks aptōlžis, rītuo gal būti lītaus*.

U, Ū

Ūdruoti – tvinkti: *kiauli tāp gerā ūdruo, gal turies kelis paršelukus*.
Ūdegėni – vaišės paskerdus gyvulį ar jį pardavus
Učīti – mokyti (neig.): *anuo nie pats velns nabišučīs*.
Uknuolis – vinis arkliams kaustyti: *arkli patkava tābalū, musiet uknuoli pāmeti.*
Ulžis; apsiulžinti – apsileidėlis, tinginys; aptingti, apkiausti: *čīst ī ulži pavirta, sied par dīnas pri pėčiaus, da gerā, ka aš valgīti padūdu, vuo tāp muset i sudžiūtu kap rōpki.*
Undaruoks – sijonas: *kas nuor, tas i ilga undaruoka pasikel.*
Unkstėnās – labai anksti: *kuo tāp unkstėnās atsikielė? Tāp unkstėnās atsikieliau, vuo dabā mīgs jam kap pasiōtis.*
Unuors – garbė, puikybė*: uns žmuogus ba unuora, supratlīvs, gali bieduo susišelpti.*
Unuorava – pilna puikybės, įžeidi: *kaiž kūdie ana tuoki unorava, nuosis nie su kuobiniu nadagausi.*
Upara – išdidumas: *pri valdžiuos nagali ėti su upara, tik su pakara.*
Upjuors – *aitvaras: ėn kap upjuors, nie bėški napasied (vaikas labai išdykęs, neklaužada).*

Uždūšėnis – pamaldos už mirusį: ēsu *uždūšėniu u(ž)siprašīti*.
Užrōkti – užtrūkti, pasibaigti: *užrōka i anam vėsas geruovis, nabsisklaidīs ka(p) puons.*
Užklimpti – uždaryti (duris*): kāp tas duris ūžklimpē, adarīti nēn*.
Užklimkiūti – užrakinti, gerai uždaryti: *naužmiršk dōriu užklimkiūti, vuo parējin rāsma vīnas sīnas i lintīnas.*
Užsišėrdīti – labai užpykti, užkietinti širdį: *tāp užsišėrdīji, ka nie ī pāgraba žadieji nēti.*
U(ž)sivietrīti – užsikrėsti (žaizdą): *bėški taīsidūriau,vuo ka užsivietrīji i lundūnis prisėmeti*.
Užtepti – užduoti, suduoti*: baudūs baudūs, ali vīna sīki užtēpsu*.
Užšuoks – durų stakta: *pasilėnk, vuo galva ī užšuoka prasiskelsi*.
Urkštīni – siaura, ankšta patalpa: *daržnie – ciela urkštīni, nie kur šīna dieti*.
Upjuors – aitvaras, neklaužada, nesuvaldomas*: ēn kap upjuors, kuol kas strienas nulėnks.*
Ūkaza – priekabė*: a kēli klausi, a ūkāzu īškā*?
Ūkazlīvs – ieškantis priekabių: *baisē ūkazlīvs bōva, kėba pri visū, kuol unt žmuogaus užėji*.
Ūksčiuoti – ūkauti*: kap ēsu pruo šāli, aš paūksčiuosu*.
Ūkata – noras, troškimas: *pūliem visi su ūkata i pābingiem.*
Ūkatlīva – mėgstanti, noriai ko nors imasi*: jaunas buvuom baisē ūkatlīvas, ī šuokius, gegužinis liūb lieksma i lieksma.*
Ūkatlīve – noriai, mielai: *ūkatlīve pr īžad, vuo kap rēk i nie.*
Unt namatūškiu – iš akies*: nasverk, diek unt namatūškiu;* nematant*: tumsuo kēli nabmačiau, variau unt namatūškiu.*
Un(t) puomietis – mintinai: *i tu kap gaidīs – gīsti un(t) puomietis.*
Urlījavs – violetinis*: nuoriejau vilnas rudā nudažīti, vuo tāp urlījavā išėji, kur tuokis diesu.*
U(ž)sikvėmpti – užsikniaubti: *naužsikvėmpk su alkūniem unt stāla, na puons esi.*
U(ž)similžti – užpykti, pasipūsti: *vuo, užsimilža, dabā tris dīnas našnekies*.
Užsinikiūti – užsispirti*: ka užsinikiūdava, kuoc mīta krušk ī sōbini, napajudies iš vītas.*
Uslans – suolas: *sieskēs unt uslāna, sulink kuojis, stats da kōn nuors pamalūsi.*
Užstuovs – gynėjas: *mėnks užstuovs, jie pats pirmasis pabieg.*
Užkuls – taukinė: ōžkula *gnībuks ī gerā, ī bulbīni īmetu, unt bolbiu kartas ūžmetu*.
Užpīšti – užbezdėti : *nu i ūžpīšē kap šešks, nuosi gal nukelti*.
Užsiruožīti – žaizda užsirožijo, užsikrėtė, supūliavo: *tik bėški kuoji īsidūriau, al kāp užsiruožīji.*
Užstrājīti – priversti, įsakyti: *liūb ka užstrājīs pāmuoti, iš puo luovas bijuosma išlinsti.*
Užtūra - susilaikymas, susivaldymas*: musiet juokiuos užtūras nator, par dīna dešimt sīkiu už daržinies lāksta; A ba užtūras esi? Kon tik valgē i viel grumbās*.
Uzdēni – specialios kamanos gyvuliui pririšti; apynasris karvei: *mas karvi turam unt uzdēnis raištīti, vuo kitāp vis pasilēd i pasilēd, linciūga nusitrauk.*
Užjabjuonīti – užrikti, apkeikti*: ka gerā užjabjuonīji, da bėški klausa, vuo tāp - a sakā, a šiki, anam tas pats.*
Užganiedinti – patenkinti, apdovanoti*: ōbagus užganiedinsu, ka pasimelstū.*
Ūžmiga – lėtai dirbantis, neišmanėlis: *nu kon turi tuokiam ūžmigā sakīti?*
Užmėrti – tausoti, saugoti: *uns už kapeika užmėris, pagātavs par ēžera ēti.*
Užpliūrīti – suduoti: *muotīnas mūši nabėji, ali ka tievs užpliūrītū, šėktū muolēs.*

Užsinikiūti – užsispirti: *su anūm rēk gerūju tartīs, vuo ka usinikiūs, nieka nabgausi*
Užsitīsti – užsiimti kokį nors didelį darbą: *užsitīsiau kap dōrni viedarus kēpti.*

Užsivarinieti – vienas kitam priekaištauti: *anuos užsivarinie užsivarinie, visus griekus iškilnuo, vuo paskiau susipīkst i šnīpšt kap gīvātis.*

V

Vādalūti(s) – mėtyti, dėvėti: *jau ka i(š)siskīri su buoba, ta i nusivādalūs kap sėnas kelnis.*
Vajavuotīs – nesutarti, kovoti tarpusavyje: *kīk sīkiu galiu su tavim vajavuotīs*?
Vajaks – kovotojas, bendrininkas: *mōdu seni vajāka*.
Vāksas – batų tepalas: *vāksas ī unt lintīnėkis, pasisīk, tin i šepetīs turietu būti.*
Vaksūti – tepalu blizginti batus: *nusivaksūk batus, a su tuokės purvinās i ēsi?*
Vāksīti – barti: *vuo ta už kon čia muni tāp vāksīji*?
Vāksītīs – bartis, koliotis: *ruods, nie kuo vāksītīs, ali ka līžōvis nanūkėnt.*
Vakta – sargyba: *ka unt vāktas išvarīdava, šautuvus dūdava*.
Vaktavuoti – saugoti, prižiūrėti*: tīk vaktavuojuom karvi, vuo nanusauguojuom – ganīkluo apsiveršiāva.*
Valdīmiers – valdovas: *atsirāda, matā, valdīmiers, pirmiau smōrga nusišlūstīk*.
Valī – pradėti: *tik viedra sutarškinu, i valī žvīgti* (kiaulės).
Valkavuoti – minkyti: *dūna rēk tīk valkavuoti, ka sīnas rasuoti pradietū* (frz.- kakta apsipiltų prakaitu).
Valkiuots – valkata: *vālkiuojas kap valkiuots, nieks nārūp*.
Valtābīti – valkioti, drengti: *gerūju drabōžiu navaltābīk kuožna dīna*, *parsiriedīk.*
Vapna – skiedinys*: maišīk vāpna, maišīk, ka nasukītietū, paskiau nie su duntiem naīgrauši.*
Vāpnīti – plakti: *gerā išvāpnīk, ka nabūtu grumsliōku*.
Varāžīti, viruožīti – burti, spėti ateitį (iš kortų): *bōva ciguoni užējus, varāžīji, gal i pasāki bėški teisībis.*
Varijuots – neklaužada, pajotžarga: *a tuokiam varijuotū kon pasakīsi, jied širdi kap škuorbuts i vėskas; ēn kap varijuots.*
Varluožis – buožgalvis: *vārlis tāp kōrk, i šīmet būs daug varluožiu*.
Varluožgalvis – buožgalvis: *nasēmk vondens su varluožgalves, karvi nagers.*
Varmakuoji – ilgom kojom: *kitam patink tuoki varmakuoji, munī nalabā*.
Varongelis – suktukas: *ī linciūga varongeli naīdieji, avis tāp susisoka, ka čiut napasismaugi.*
Vartaliuots – malūnsparnis: *ka mūsu tievā pamatītu tuokius vartaliuotus dungū, mislītu, ka velns lek dūši pagavis.*
Vāšac – tamsta*: ta kāp vāšac bagīveni*?
Vašuoklē – serbentai (tik ne juodieji): *jie nuori, nuvēk ī suodna vašuokliu pasiskinti*.
Vatūpka – vatinė, šimtasiūlė: *niekap nēn truobuos īšildīti, su vatūpka pri pēčiaus da gali kintieti*.
Vaukšlis – kaušelis, į kurį dedamas įdaras, arba išskobtas minkštimas: *iškabinā iš klēcka miesa, vuo dabā vīna vaukšli jiesi; pēlis bolbis išgrauži, vīni vaukšle.*
Vāzuotīs – valkiotis: *vāzuojas iš vīna kompa ī kėta, darba nanusitver; Ta kōr vāzuojės par dīna*?
Vepiza – vėpla: *varīk šalin ton vēpiza, puotam da bieduos būs*.
Viepelis – vėpla, išsiviepęs, nesugebantis dirbti, ištiža.
Veršlūpa – storalūpis, pavėpęs: *a tuoki veršlūpa vaiki baīsiveiziejē?*
Veršputri – skysta sriuba (iron.): *pramaišīsu vakarīnē kuokiuos veršputris, i pasriebsma*.

Vervieti – šykštėti: *vervieji vervieji, ali atidavi, mislīji, ka užmiršau.*
Vesēli – vestuvės*: musiet jau būs vesēli, anū ruoda en ī smaruoda* (fraz.)
Veseliuotīs – linksmintis vestuvėse: *nie čiesa dvi nedielis veseliuotīs, puora dīnikiu i atlikta veselėki.*
Veselninkā – vestuvių dalyviai*: dzingul dzingul vis aplinkū, pilna truoba veselninkū* (iš dainuškos).
Veselns – pavargęs, prisivaišinęs: *parēn veselns kap kātins iš muorčiaus*.
Viečasis – amžinasis, tau skirtasis vyras: *vuo kon žinuosi, gal tas vaikis i būs viečasis*.
Vinčius – tuoktuvės*: unt vinčiaus liūb su arklēs važiūs.*
Vinčiavuoti – tuokti: *daba susivinčiavuo i ba bažnīčis, al tāp i tagīven.*
Vingrinieti – bastytis: *kas tin puo laukus vingrinie? A na kuoks kalienčiuks*?
Viepelis – vėpla*: kuo čia spuoksā kap viepelis. Išsivīpis kap viepelis*.
Vies – jėga, stiprybė, vėjas: *vuo mata, da turi vieji, du kreščius bolbiu pāneši*.
Viedarėni – vėdarų kepimas ir valgymas: *kiauli pjuoviem, būs i viedarėni*.
Viepūtinė – pusnys*: pri stālda gāla tuokius viepūtinius sūneši, ka un stuoga gali užlėpti*.
Vigada – patogumas: *na tap iškada, kap navigada*.
Vigādītīs – lepintis, naudotis malonumais: *pasivigādīk, kuol esi pas māma*.
Vidēlči – šakutė (stalo įrankis): *vidēlči nukrėta, atēs ālkana muotriška*.
Vīngālis – storoji žarna: *viedarā jau būs iškēpin, imsu lauku, vingāli da palėksu, uns ilgiau kep*.
Vidrīti – 1) vyti, ginti: *vidrīk ton šōni iš kīma*. 2) tempti: *kuoki pēli katie parvidrīji, vuos āpžerg*.
Vietīti – 1) vyti, ginti: *išvietīk vištas iš darža*. 2) valyti grūdus, beriant prieš vėją*: šindī gers vies, rēktū mīžius vietīti, ī daug žuoliū.*
Vikūtka, vėkats – lauko tualetas: *a matē, pri daržnies gāla vikūtka pasistāti*; *Tuoki jauna, vuo smird kap vēkats, sāvis naapsigerb.*
Vindzīkla – rūkykla: *miesa jau baigies, vuo lašiniū vindzīkluo da turu šmuotōka.*
Vindzīti – rūkyti mėsą*: pešk pešk ton sāva tabuoka, juk i vindzīta miesa ilgiau laikuos, kirminā nasėmet.*
Vinigrets – mišrainė, dažniausiai taip vadinama burokėlių mišrainė su pupelėmis: *kabink vinigrēta, žalesū naturu – cibōliu laiškā dā par maži.*
Virvieti – 1) zirzti*: musiet vākū duntukā dīgst, virvieji vėsa nākti*; 2) prašyti(zirzti): *verv i verv, nabapsikintu, nunēšu ton skuola i atidūsu*.
Virvōnts – suktukas, kuris leidžia gyvulio grandinei laisvai sukinėtis*: ba virvōnta avīs nagal rėšti, ana vis en i en pirmīn atgal, tūjau u(ž)sisōktu i pasismaugtu.*
Visuotka – sėklinės daržovės: *šīmet turu muorkiōku sieklu, matā, perna buvau visuotku prisisvadėnusi.*
Viškā – antras aukštas, patalpa virš lubų: *unt vėšku mīžius supīliem, būs peliems darba.*
Vitrijuols – sieros rūgštis: *velns na buoba, pārsiutusi gal tikrā su vitrijuolu akis išplikīti*.
Vižla – vėpla*: nu tu vižla a vižla. Su abiem runkuom jimk, jie su vīna naištūri*.
Vīlīti – kiaulei į nosį įverti vielą*: nieks nie, rēk kiaulis suvīlīti, knis, vērt viskon, luovi dauža*.
Vīpena – šypsena (neig.): *ana ī tuokiuos plačiuos vīpenas kap varlie.*
Vumpēzīti – amsėti: *šū mīguoti nalēda, pōsi naktīs vumpēzīji.*
Vuodīti – kenkti: *padiejau peliems trōču, ali navuodī, rēks kātina īlēsti, gal pagaus*.
Vuogulne – iš akies nustatyti kiekį, svorį: *bolbis pājiemi vuogulne, nadiejuom nie unt šiemāla, mun dā geriau išėji.*
Vuogčiuoti – vaginėti: *bėški dirbčiuok, bėški privuogčiuok – būsi baguots* (fraz.).

Vuožautīs – ožiuotis: *vuožaukis jie tāp nuori, vuo mas ēnam. Kap vuožē praēs, parslinksi numī.*
Vuožuoti – paisyti, gerbti*: liga – dėdeli puoni, rēk anon vuožuoti; Nie švintuos dīnuos navuožuo.*

Z

Zabijuoks – blogas, žiaurus žmogus: *su tuokiu zabijuoku bijuočiau gīventi, gal i užmōšti īsiōtis.*
Zabuova –1) žaislas: *ka buvuom maži, pātis zabuova susirāsdavuom. Nieks naparkaliuodava.* 2) menkas darbas: *jie nie truopni darba, i narēk, vuo zabuovuom nau(ž)sėjamu.*
Zajuops – įnoris, blogas ūpas, pasiutimas*: ka užēn zajuops, nieks anam naītiks.*
Zagnātīti – loti (šuo), kalbėti*: kuo čia zagnātīji kap šū? Vēsa nākti šū zagnātīji, kaižkōn jōta.*
Zalātīti – girti: *zalātī ka(p) pasumdīta.*
Zalieciuotīs – piršlauti, merginėti: *mōna kātins partrauki iš muorčiaus tuoks nusizalieciuojis.*
Zālieta – piršlybos: *dabā i ba zālietu apsižānī, i šliūba nabrēk.*
Zapalēni – plaučių uždegimas: *nu zapalēnis mėri.*
Zapuosts – atsargos*: par žīma vėsas zapuosts kap su kuojuom suēn.*
Zapāsīti – taupyti, ruošti atsargas: *pasizapāsīk jūdā dīnā.*
Zars – tuojau: *zārs i bolbkasis, visi darbā šīmet tāp ēn ī krūva, kap nikumet.*
Zauksuoti – žiopsoti, laukti: *dvi vālundas išzauksuojau, ali parejau nagāvus - munī nablėka.*
Zavarūka – sumaištis, netvarka, pūga: *kuoki zavarūka lauki, dōngus su žemi maišuos.*
Zbitka – išdaigos: *kuokū tik zbėtku nėsam pridirbin.*
Zbitkininks - išdaigininkas
Zgrēbnas – vikrus, greitas: *mōna piršta nazgrebni, muzikōntu nabūčiau.*
Zgūbīti – skriausti, nesigailėti*: karvi darža tap nuzgūbīji, ka jūda žēmi balėka, kuo nanujiedi, ton sumīni.*
Ziemleks – kraštietis*: kariūminie buvuom du ziemlēka.*
Zinzaliūti – niūniuoti: *aš dainiūti namuoku, kārtas pati sau zinzaliūju puo nuosi.*
Zinzauti – niūniuoti: *ēnu i zīnzaunu, vuo kam natink, tanaklausuos.*
Zlastis – pyktis: *jie zlastis jam, nēk, nagraži pavardie* (frazeolog).
Zlāstītīs – pykti, niršti: *nu i kap tu žmuogus gali nasizlāstīti, pats kaltūns kilsū iš pasiutėma.*
Znaimintīs – atsipažinti, pažinti*: paklīdau miški, ali paskum pradiejau znaimintīs.*
Zōpi – sriuba, nuoviras*: liguoniū tuokiuos zōpis ātnešiau, tavālga, tastipriejī.*
Zōrnīti – zyzti, verkšlenti, niekus kalbėti: *nazōrnīk, pasakiau ka niekur nēsi, i nēsi.*
Zuomats – bažnyčios arba kapinių tvora*: liūb susitėksma pri zuomāta i prastuoviesma tin par sōma.*
Zuovada – šuoliais, greitai bėgti, eiti: *leki zuovada kap arklīs, aš nie postekini naspieju.*
Zuovieska – vyriai: *rēk ī duris naujus zuovieskus īdieti.*
Zvānīti – skambinti varpais: *jau sumā zvānī*; *Kaiži kas mėri, ka tā ilgā znānī.*

Ž

Žabaltīs – žaltys (apie žmogų)*: nu tī žabaltē viel en šunis luodīdami.*
Žāliasas – salotos*: diekis žalesū, konsnis na tuoks sprōngus būs. Pri miesuos rēk žalesū.*

Žanēklis, žanuotžmuogis – vedęs vyras*: kas duo mērga, jie su žanuotžmuogiu prasėded, a beni vaikiu nie.*
Žariraі žariraі – (ištikt.) blizginti akis, šaudyti akimis: *ākis tik žarirai žarirai ī visas pusis*.
Žarundelis – ? *platus kap žarundelis*.
Žaržuola – žvangučiai: *liūb kaliedininkus ka veš, arklē su žaržuolas būs.*
Žebravuoti – 1) rankioti: *mōna vėštas lauki prisižebravuo kuo nuor, i ded gerā*. 2) elgetauti, pasirinkti: *užēnu pas vīna, pas kėta i prisižebravuoju kap ōbags, munī daug narēk.*
Zelkuorius – veidrodis*: naveiziek ī zelkuoriu, da sāva smerti pamatīsi.*
Žemievilka – važiuojant rogėmis per sniegą užgriebti žemę*: par Užgavienis jau šlājis kur nākur grīb žemievilka.*
Žerplieti – rusenti: *ūžmečiau unt ungliū kelis tuorpikis, tažerplieji par nakti.*
Ževernuoti – nenoriai valgyti: *čīst nabtōr duntū, ževernuo žvernuo kuol nurīn*.
Žielava – gedulas, gedulingas rūbas: *vīrs senē mėris, vuo ana žielava da tabnešiuo*.
Žielavuoti – gedėti, nešioti gedulo rūbą*: tīk i tažielavuoji: da truoba žvākiem atsidūd, vuo jau kėta buoba parsėvedi.*
Žėlpsa – vos vos šviečia, vos žiba*: lėmpa čiut žilpsa, rēk žėbala dapilti*.
Žiogspiras – pjuvenos, smuklūs šakaliukai pakurams: *Su žiogspiruom pečiaus naīšėldysi, rēk tuorpu uždieti.*
Žiurkavuoni – kilpelė sagai*: reikietū īdieti da kelis žiurkavuonis i jau galiesi siaustīs.*
Žiūliks – apgavikas, skriaudėjas*: namislījau, ka uns tuoks žiūliks.*
Žīčka – skola: *žīčka kuoju nator, pati naparēn, rēk ēti īškuoti* (fraz.).
Žīčīti, pažīčīti – 1) skolinti: *kuo nanuori pats turieti, kitam pažīčīk (arba: pažīčiuok), nabgrinš* (fraz.). 2) linkėti: *nažīčījau anā nieka bluoga, vuo unt mōnis tuokius kalnus vērti*.
Žīmuospirgis – žiemos speigas*: a žīmuospirgis ī sōbini īsėmeti, ka nu pēčiaus nasitrauki*?
Žīrius – maistas, pasirankiojimas, papildomas lesalas: *jie vėštas nagaun žīriaus, kiaušinius les*.
Žīvītīs – maitintis*: kum baguotasis dīvījēs, tum biednasis žīvījēs*.
Žlagātīti – valgyti pilna burna: *lāšinius kuožna dīna žlagātī*.
Žliōgini – permirkęs: *išėji rīšutauti par lītu i parėji žliōgini, nie puo pažastīs sausuos vītas nabōva.*
Žliuobarūti – valgyti, žiaumuoti: *bīstriau žliuobarūk, nie kada žiuoplėni švėnsti.*
Žlibs, žliba – aklas, akla, neprimatantis,-i: *a jau tuoks žlibs esi, ka namatā, kas puo nuosi padieta.*
Žlėbi – akloji, neprimatanti: *ben i tu kap ta žlėbi – uzbuona nu katies naātskiri*.
Žlėbis – akys: *biški žlibis prasikrapštīk, jie namatā.*
Žunskūlīs – švendras*: prisinešē tū žunskūliū, vuo kap anī palēs pūkus, galiesi gaudīti puo truoba.*

Surinko ir parengė pedagogė, poetė, tautosakininkė Regina Bliūdžiuvienė gimusi 1948 m. Šilalės rajono Gulbių kaime, gyvenanti Tauragės rajono Žygaičių kaime